

nft

FRIMÄRKSHUSET AB

Mäster Samuelsgatan 3,
Stockholm C.
Telf. 11 05 99 11 41 50

Vi ønsker å kjøpe og betaler kontant
til vi har dekket vårt behov for:

Island Hopflug, xxx 950.— o 1050.—

Brev 3750.—

Slesvig CIS, xxx eller o 1100.—

Notering i svenske kroner.

Også skillingsbrev, Wipa, Renner,
San Marino, Vatikanet samt vakre klass-
iske objekter fra hele verden.

Stort utvalg vakkert Norge på lager.

Send mankoliste!

FRIMÄRKSHUSET AB

9

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

NOVEMBER 1963

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

Redaktører:

F. C. MOLDENHAUER JR. (ansv.)

EIVIND EVENSEN

Postboks 49 . MINDE . BERGEN

Forretningsfører:

O.r.sakfører LEIV A. BRECKE

Torggt. 1 . Oslo

Tidsskriftet sendes gratis til medlemmene i klubber tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Årsabonnement Norge kr. 16.—.

Annual Subscription all Foreign Countries kr. 20.—.

Annonsepriser . Advertising rates (fra 1/4 1962):

Forside	kr. 150,—
1/1 side	» 175,—
1/2 »	» 100,—
1/4 »	» 60,—
1/8 »	» 35,—
1/16 »	» 25,—

Vel innrykking 6 ganger gis 10% rabatt på ovennevnte priser.

Små-annonser:

kr. 2,— pr. linje, minstepris kr. 10,—. Bare forskuddsbetalte småannonser blir tatt inn.

Opplag: 2250 eksemplarer.

Tidsskriftet kommer ut med ti nummer om året. I månedene mai/juni og juli/august blir det sendt ut dobbeltnummere.

Bestillinger på tidsskriftet, særtrykk, enkelte nummer samt korrespondanse angående annonser, sendes forretningsføreren

Forbundets postgironummer er: 69 268

Bankgironummer er: F 8299 B/179.

Korrespondanse angående tidsskriftets redaksjon sendes redaksjonen direkte.

Trykt hos Ed. B. Giertsen A/S, Bergen.

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

og førstedagsbrev februar 1963

utgitt av Norsk Frimerkehandlerforening til salgs i alle frimerkeforretninger. Pris kr. 1,50 + porto 25 øre.

ALLE NORSKE FRIMERKER

kjøpes kontant. Innkjøpsliste mars 1963 over brukte og ubrukte frimerker samt førstedagsbrev sendes mot kr. 1,15 i ubrukte frimerker.

ANTON HOLMBOE

Frimerker en gros.

Prof. Dahls gate 53 B, Oslo.

Telf. 55 12 25.

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

Godt utvalg

i norske og skandinaviske frimerker. Pakker fra alle land.

Albums — Kataloger — Rekvisita etc.

S. D. MELBYE

Frimerkeforretning,

Universitetsgaten 11 — Oslo —

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

Besøk

Postmuseet

Åpningstider:

Søndag	kl. 12—15
Tirsdag	» 10—15
Torsdag	» 10—15
Fredag	» 10—15

FRIMERKESAMLINGER UTSTYKKES

Engelske kolonier de fleste områder rikt representert.

Tyskland med samtlige områder.

Frankrike brukt og ubrukt.

Østerrike ubrukt.

Utvalg sendes mot referanser.

Georg Rasmussen, Ågerupvej 184, Ballerup, Danmark.

Nr. 9 – NOVEMBER 1963 – 22. årgang

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Redaktører: F. C. MOLDENHAUER JR. (ansv.) og EIVIND EVENSEN

FRIMERKER - KJØP OG SALG

Ærede Herrer, —

Herr Einar Lundströms artikkel «Frimerker — Kjøp og salg» i septembernummeret av Deres blad kan ikke stå uimotsagt.

Først og fremst er den meget selvmotsigende. I begynnelsen blir det pekt på at på en auksjon i Hamburg (formodentlig min auksjon) ble oppnådd fantasipriser. Det er vel det beste skudsmål en auksjonarius kan få, og det er derfor uforståelig hva de derpå følgende nedsettende ytringene overhodet skal bety. Når noe er meget rosverdig kan man ikke bruke det rosverdige til å fremsette nedsettende uttalelser.

For øvrig er disse uttalelsene også usanne. Særlig blir det påstått at det ofte danner seg «ringer» på auksjonene. Skriveren innrømmer riktignok at slike er omtrent umulige på store auksjoner — Firmaet Edgar Mohrman & Co. holder bare store auksjoner. Jeg er av den mening at slike manipulasjoner er utelukket fra enhver noenlunde påaktet auksjon. Det blir jo sendt ut tusener av kataloger slik at enhver selger og budgiver vet hva som foregår. Mer åpent kan ikke kortene bli spilt.

Jeg vil avholde meg fra kritikk over handlerne, dog vil jeg bemerke at det er mange flere muligheter for ukorrekthet hos en handler enn ved en auksjon, hvor prisene i full offentlighet blir fastsatt på grunnlag av trykte auksjonskataloger i nærvær av både selger og kjøper, i henhold til den reelle grunnregel om tilbud og etterspørsel.

Dessuten er å bemerke at artikkelforfatteren, herr Einar Lundström, selv er innleverer ved auksjonene. Lundström, har gitt vårt firma slike oppdrag siden herr Mohrmann er edsvoren auksjonarius, og slike ting som er fremført i Lundströms artikkel kan derfor overhodet ikke finne sted, da dette er forbudt i henhold til edsavleggelsen.

Vi vil være Dem meget takknemlig om De i henhold til vanlig internasjonal presseskikk vil ta dette inn i Deres blad, og forblir

Hamburg, 10. okt. 1963. ærbødigst.
Edgar Mohrmann & Co., sign.

Noen betraktninger til direktør Lundströms kåseri i O. F. K. 20. mai.

Mange både gode og riktige bemerkninger falt i dette kåseri om kjøp og salg av frimerker. Enkelte ting virker imidlertid litt uheldig, slik at kåseriet til en viss grad blir stående med utpreget kritikk til auksjonsfirmaene.

Jeg kan ikke tro at dette har vært kåsørens mening, — noe kan vel også skyldes unøyaktigheter i referatet eller misforståelser av svenske ord, — men jeg vil iallfall tillate meg å bemerke følgende:

Gjennom de siste 20 år av min samlervirksomhet har jeg stått i kontakt med såvel *handlere som auksjonsfirmaer*, spesielt i England, Tyskland og Skandinavia.. — Stort sett er jeg aldri blitt skuffet over behandlingen fra noen av nevnte kategorier. Jeg er blitt reelt behandlet, og hvis de objekter jeg har ervervet, har trengt ekthetsbevis eller annen garanti, er dette alltid blitt gitt av pålitelige eksperter.

Det har bare hendt meg en gang at en reklamasjon fra min side ikke har vært akseptert, og ved den anledning var det kanskje min egen fremgangsmåte som var feil. Man kan ikke alltid laste handler eller auksjonshus, og man kjøper trygt, ja kanskje tryggere, hos disse enn fra mangen privat samler.

Men selvsagt må man selv være kritisk og gå frem etter strenge prinsipper. Kvaliteten kommer her etter min oppfatning i første rekke, — så får lommeboken avgjøre om man kan erverve objektet eller ikke. I alle år har jeg hatt pålitelige og greie forbindelser blant såvel handlere som auksjonshus, — i London, Hamburg, Hannover, Stockholm, Wien, København og Oslo, — og dette gjelder for mitt vedkommende både kjøp og salg. — (En godt oppbygget spesialsamling trenger jo ofte utbytting av objekter.) — Auksjonshusene ledes som oftest av en edsvoren auksjonarius.

Kjøperringer finns over hele verden, for fri-

Forts. s. 175.

De aller fleste frimerkesamlere her hjemme unngår mest mulig å dra nytte av den omfangsrike og detaljerte faglitteratur, som står til rådighet — avfattet på alle tenkelige språk. De årvisse kataloger anskaffes og studeres selvfølgelig, men for de flestes vedkommende dreier interessen seg mer om hvor meget ens egne merker er steget i pris, enn om de kunnskaper man kan trekke av katalogen.

Tidsskrifter blir av mange samlere ikke åpnet, spesialskrifter er et «terra incognita» — man gidder ikke, har ikke tid o.s.v. Dette er ingen tom påstand. Men en faktisk konstatering av virkeligheten. Ser man på utlånene i våre klubb-biblioteker, så er det vel ingen overdrivelse å si at man nesten kan telle på en hånd de utlånene som finner sted år om annet. Forespørsler til samlerne gir alltid til svar at de ikke har tid til nærmere fordykning i emnet. Frimerkesamling er en hobby til avveksling og avkopling.

Selvsagt står det enhver fritt å underbygge sine samlinger som han eller hun ønsker, men det er vel ikke noe galt i påstanden om at en frimerkesamler, på samme måte som enhver hobbyutøver, først vil få den rette glede av sin samling når han kopler faglitteraturen inn ved tilrettelegging av samleområdet og studiet av de forskjellige frimerkeutgaver.

Hvordan er vi så utstyrt med faglitteratur? I våre klubb-bibliotek finns spredte, tilfeldige utvalg enten havnet der som gaver fra medlemmer, eller ved et innkjøp nå og da. — Og så våre folkebibliotek? Det viser seg at det ikke er stort de har. I de største finns nok en del, men det er trist å legge merke til at folkebibliotekene bortover ikke engang har Norsk Filatelistisk Tidsskrift. Ja, i somme tilfelle har sogar lokale samlere frarådet abonnement da NFT, som det ble sagt, var for lite populært redigert.

Dette faktum bør mane oss til nærmere ettertanke. Her har Forbundet en delikat arbeidsoppgave. For det første å spinne en rød tråd når det

Filatelistisk litteratur i våre folkebiblioteker.

gjelder litteraturbestanden hos våre klubber — disse bør vel i første rekke konsentrere sine anskaffelser til å gjelde årets ulike kataloger og magasinere disse år for år. Helst bør det vel anskaffes to sett: ett for utlån, et annet for klubbmøter. I annen rekke kommer abonnement på noen få frimerkeblad, helst slike som kan utvise en korrekt og fyldig nyhetstjeneste.

Når det derimot gjelder spesiallitteratur som håndbøker, monografier, ja, selv elementære utredninger for hvermannn — mon tro om ikke stedet er det lokale bibliotek? Dit bør man altså gå for å søke sin spesialviten. Og tenk så mye enklere det ville være. Bibliotekene — i hvert fall i de store byene, holder åpent både formiddag og ettermiddag, mens klubb-bibliotekene i de fleste tilfelle disponeres av en samler — som oftest er han blitt pådyttet dette verv. For å komme frem til det man vil se må man i mange tilfelle plage vedkommende — enklest — med å låse opp, men som regel må tillitsmannen sitte å vente til den vitebegjærlige har funnet frem til det han ønsker. På et offentlig bibliotek er det lesesal, og betjeningen er der nettopp for å bli plaget med å finne frem til det hver enkelt ønsker.

Men hva så med klubb-bibliotekene? Hvis vi får komme med en så kjetterisk tanke, så ville vi stemme for at de ble gitt til stedets offentlige boksamling. Selvsagt med en innklebet lapp om at boken kommer fra den og den klubbens boksamling — kanskje også med en oppfordring til leseren om å søke kontakt med klubben til felles hygge og nytte.

Håndbok over Norges Frimerker bør finnes i enhver norsk offentlig boksamling — etter vår oppfatning selvsagt også tidsskriftet. Det spørs om det ikke var en oppgave for klubbene på de enkelte steder å kontakte det lokale bibliotek om saken, og for forbundsledelsen å henvende seg til bibliotekenes kjøpekontor. På den måten kan saken bearbeides både oven- og nedenfra, og det vil opplagt gi resultater. Ja, faktisk er vi så naive at vi tror at en slik aksjon vil resultere i økt tilslutning til den organiserte frimerkesamling.

Slik saken er i dag, ligger bøker for tusener og støver ned i mer eller mindre velordnede klubb-bibliotek til liten eller ingen glede for samlerne, og i de fleste tilfelle til hodeverk for ledelsen som ikke vet sin arme råd med å få noen til å ta seg av bøkene, og enda mindre til å skaffe folk med tilstrekkelig bibliotekerfaring til å kunne ordne dem slik at det er mulig å finne frem til det man søker.

FRIMERKER - KJØP OG SALG

Forts. fra s. 173.

merker, kunst, antikviteter og meget annet, og fremgangsmåten er nettopp slik som direktør Lundström nevner. Men ringene har liten betydning, og med utgangspunkt i det gitte eksempel blir jo resultatet at *den private kjøper* ikke får objektet billigere, — det er *handleren* som får den fortjeneste som ellers *selgeren* (gjennom auksjonen) ville fått om ringen ikke hadde eksistert!

Både handler og auksjonshus har etter min mening to særoppgaver: Å skaffe selger en god og reel pris og samtidig beregne en såpass rimelig avanse at kjøperen ikke betaler for meget. Begge kategorier er formidler mellom selger og kjøper, og det er viktig at alle parter er fornøyd! Handleren står friere fordi han kjøper i fast regning og kan regne sin avanse i forhold til innkjøp og objektets kvalitet og sjeldenhet. Auksjonshuset fastsetter også en slags pris (bortsett fra selgerens minstekrav) gjennom en såkalt «Schätzpreis» eller «Valuation», men noen ganger ser man også bare katalogprisen oppgitt.

Det gjennomgående resultat er at man for fine objekter må by opp til 50 % over nevnte value-ring for å få objektet, — men på den annen side ligger som regel valueringen under gjeldende dagspris!

Såvel handler som auksjonshus skal dernest både for selgers og egen del *presentere objektet på den mest delikate måte!* Handleren gjør det ved en vakker vindusutstilling, gjennom personlig brev eller ved personlig besøk, hvorved han også kan fortelle kjøperen enkeltheter om objektet som ikke vil kunne komme frem gjennom en auksjon. Den personlige kontakt er her meget viktig. — Vi har mange slike dyktige, pålitelige og sjarmerende handleere i Europa. — Auksjonshuset presenterer objektet gjennom sine kataloger. — Kjøpere over hele verden kan så gi sine forhåndsbud. Jeg vil her innskytte at mange presenterer fremrakende kataloger, — uten forkleinselse for noen vil jeg i fleng nevne Robson Lowe i London og Edgar Mohrmann i Hamburg, — med mengder av fargeplansjer og ellers gode klisjeer og beskrivelser.

A propos beskrivelse: Det er riktig at de engelske kataloger har en mer nøktern beskrivelse enn de tyske, — NB etter skandinavisk oppfatning! Vi må her huske at de to nasjoners måte å uttrykke seg på er uendelig forskjellig, og i de tyske kataloger står det som regel også i forordet en forklaring til de *anvendte superlativer*: En kvalitetsbetegnelse som f. eks. «Liebhaberstück», «Luxusstück» og «Kabinetstück», — og noe som har dårligere betegnelse enn dette bør man etter min oppfatning ikke kjøpe (f. eks. «Prachtstück»

eller «Feinst»). — Dernest har de tyske kataloger en utmerket tegnforklaring, oversettelse av en rekke faguttrykk på 4 språk samt utførlige auksjonsbetingelser. — Man finner meget lite av disse ting i engelske kataloger. —

Det er iøynefallende at verdens største samlinger blir solgt ved auksjon. Dette er også naturlig når det dreier seg om millionbeløp, fordi det er umåtelig sjelden at en handler kan ta slike kontante utlegg. *Men noen kan det*, — til og med i Skandinavia!

Knep er det mange steder, — det skjer mellom samlere såvel som i de andre kategorier, — men jeg vil hevde som min bestemte oppfatning at *samlere, handleere, auksjonshus og dernest klubber og forbund bør samarbeide på alle hold!* Og der tror jeg at de internasjonale frimerkeutstillinger har en stor misjon, — der «treffes man» og kan diskutere på internasjonalt plan.

Oslo, 12. oktober 1963.

Arnstein Berntsen.

*

Vi vil ikke unnlate å gjøre oppmerksom på at referatet fra dir. Lundströms kåseri var gjennomlest og godkjent av foredragsholderen slik at noen språklige misforståelser ikke har funnet sted.

*

Red.

Herr Redaktör!

Såsom svar på herr Mohrmanns insändare skulle jag vilja anföra följande:

Eftersom min artikel kan missförstås är det på sin plats att klargöra, att möjligheten till ringbildning *inte* kan tänkas vara för handen vid stora auktioner, där tusentals kataloger sänts ut till köpare runt om i världen. Däremot kan givetvis sådan möjligheten uppstå, om auktionen är av smärre omfattning och där exempelvis skriftliga anbud saknas.

Auktionernas *nytta* har endast obetydligt berörts. Det må gärna framhållas, att de ofta är vägledande för prisbildningen och att de stora auktionsfirmornas resultat ha mycket att betyda, oberoende av var de hållas. De stora och välkända auktionsfirmorna är kanske bättre än andra just den *barometer för prisutvecklingen* som är så interessant att följa.

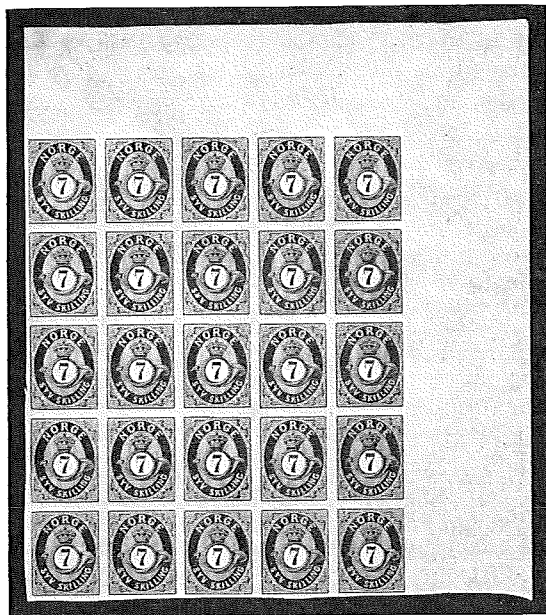
I kollega Mohrmanns svar förekommer ett rent missförstånd. Artikeln säger «fantastiske priser», dvs. enorma, mycket höga. Det har ingenting med fantasi att göra.

Huvuduppgiften har varit att fästa läsarnas uppmärksamhet på de eftersläpande priserna i Norge och det allmänna accenturerade förhållandet, att utsökt vackra exemplar av klassiska frimärken snart sagt oberoende av land numera nå så höga noteringar, att katalogpriserna ofta ha kommit helt i bakgrunden. Detta framgår också av det sista stycket. I Facit anges ju exempelvis, att Norge nr. 1 med särskilt breda marginaler kan nå 100—200 % högre pris än katalogens, men alltför få samlare läsa en sådan uppgift.

Einar Lundström,
sign.

7 skilling posthorn utagget eller hvem eier makulaturen?

En gang i vår fikk jeg tilbud på en utagget 25-blokk av 7 skill posthorn. Blokken var meget pen, men manglet lim. Dessverre var Håndboken den gang allerede i trykken, og det var derfor ikke mulig å få med i denne illustrasjoner av blokken. For delvis å råde bot på denne mangel gjengis blokken nedenfor i rasterklisje — så flest mulige kan få nyte synet, og for at man skal ha mulig nytte av rariteten også til fremtidige studieformål, selvom blokken muligens blir opp-

delt, gjengis også illustrasjon av blokken i strekklisje. Så vidt undertegnede evner strekker til kunne jeg ikke påvise noe uregelmessig i typesammensetningen av blokken — den følger altså helt (så vidt jeg kunne finne ut) Jellestads beskrivelse i hans oversikt over norske frimerker og varianter (særtrykket av NFT). Jeg vil likevel med en gang ta alle mulige forbehold når det gjelder typingen av disse merker — de er ikke lette.

Pristilbudet på blokken lå dessverre utenfor min økonomiske rekkevidde, men jeg må «med skam bekjenne» at jeg øynet en mulighet for å inkludere en femstrip e.l. av blokken i min egen samling, dersom det kunne lykkes meg å omsette tyveblokken som da ble igjen, hel eller eventuelt delt i blokker og par.

Selv om jeg personlig nærer meget kjølige følelser overfor postmuseer det være norsk eller i annet land, idet jeg er av den oppfatning at

saker og ting som havner på et postmuseum er tapt for all verdens samlere for tid og evighet, så fant jeg likevel at jeg burde tilby blokken på 20 inntakt til det norske postmuseum, og dette resulterte i en meget interessant brevveksling med samlernes gode venn, byråsjef Tommelstad. Byråsjef Tommelstad konkluderte med å anmode om offentliggjørelse av den hele korrespondanse om denne sak i NFT, det finner jeg mindre grunn til, men jeg skal kort referere hva som skjedde. I sitt første svar oppgir byråsjef Tommelstad at blokken synes å være makulatur som urettmessig er kommet ut fra frimerketrykkeriet i sin tid. (Blokken ble ikke oversendt Postmuseet) og at Postverket i så måte anså seg som rettmessig eier uten å ville betale noe for blokken. Altså et regulært forsøk på å ville beslaglegge blokken — etter min oppfatning. Jeg unnlot følgelig å svare på Postmuseets brev, idet jeg overfor min oppdragsgiver/selger ikke kunne tillate meg å løpe denne risiko. Da Postmuseet ikke ville godta min taushet, ble jeg purret på svar, med gjentatt anmodning om nærmere enkeltheter, særlig hvem som var oppdragsgiver/selger. Til dette svarte jeg at fotostat av Postmuseums første brev var sendt selger med oppfordring om å besvare dette direkte om det var av interesse. Dette opplyste jeg og til Postmuseet i mitt svar, samtidig som jeg tillot meg å trekke sterkt i tvil Postmuseets rettmessige krav i denne forbindelse. Jeg fremholdt at det ville være meget vanskelig, for ikke å si umulig, i dag å føre bevis for hvorvidt denne blokken i sin tid var sluppet ut fra trykkeriet på ulovlig vis eller om den kunne være blitt solgt over en postskranke, eller kommet ut på mulig annen måte. I beste fall ville dette resultere i en langvarig og kostbar rettsak for meg, og i alle tilfeller ville jeg meget gjerne ha oppgitt hvilken lovhjemmel som fantes for Postverket/Postmuseets innstilling i denne sak. Jeg hadde i mellomtiden funnet det umulig å omsette blokken til den forlangte pris, og hadde derfor returnert denne til selger. Blokken er så vidt jeg vet senere solgt utenlands, og på grunn av Postverkets/Postmuseets innstilling kan man vel anse denne blokk tapt for norske samlere for lange tider fremover — i beste fall.

Imidlertid fikk jeg et vanlig hyggelig brev fra byråsjef Tommelstad tilbake som svar på mitt spørsmål om lovhjemmelen, og dette brev finner jeg så interessant, og så illustrerende at jeg gjengir dette i sin helhet.

(I brevet har jeg tillatt meg å fremheve et par punkter, satt med kursiv her).

TILBUD OM KJØP AV FRIMERKEMAKULATUR:

20-BLOKK NORGE NR. 21, PLATE I, 7 SKILLING POSTHORN 1873, UTAGGET OG UTEN GUMMI.

Deres brev av 4. mai 1963.

Jeg er noe skuffet over at De ikke har villet bekjenne Dem til dikterens velkjente ord:

«Evig eies kun det tapte».

Men jeg er også forbauset over at De har kunnet tenke Dem at Poststyret uten videre ville ha beholdt omhandlede makulatur som sin eiendom, i fall De hadde sendt den hit. — Frykt for at noe slikt skulle skje, mener jeg er fullstendig uberettiget. Vi lever da i et rettssamfunn.

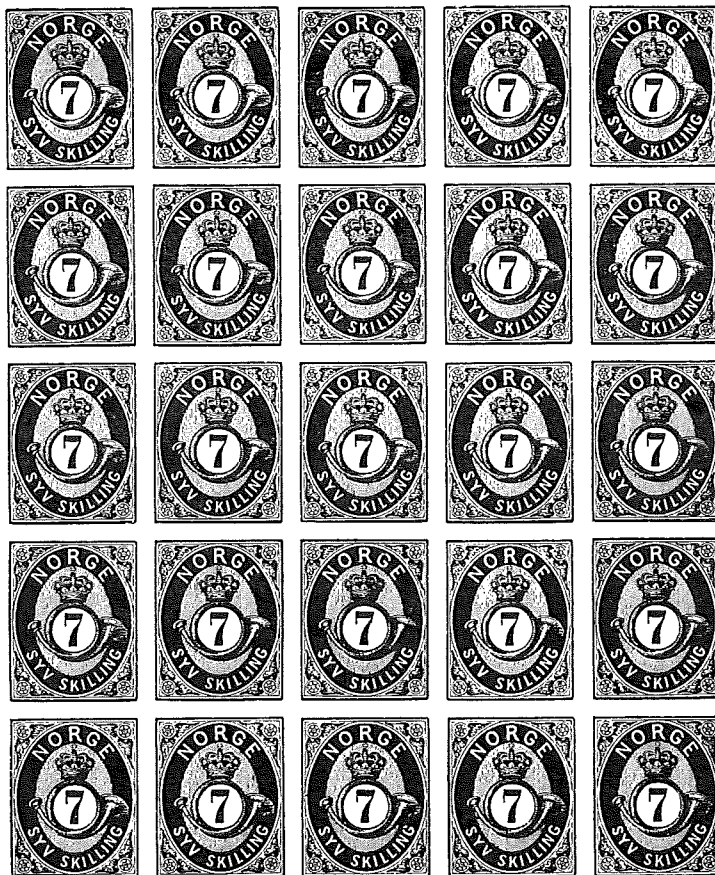
Men jeg må tilføye at det har undret meg meget at De, tross anmodning herfra, ikke har villet oppgi hvem Deres utenlandske oppdragsgiver er, slik at Poststyret i tilfelle, kunne ha gjort direkte henvendelse til vedkommende om å tilbakelevere makulaturen til Poststyret som rettmessig eier.

For å få seg tilkjent eiendomsretten til her omhandlede makulatur, ville formentlig vindikasjons-sak måtte anlegges mot vedkommende som måtte anse seg som eier av makulaturen, forutsatt at vedkommende ikke frivillig og uten godtgjørelse ville gi avkall på makulaturen.

Jeg må dessverre beklage at De har inntatt det standpunkt at De heretter ikke vil søke å tilføre Postmuseet objekter som etter all sannsynlighet på urettmessig måte er kommet på samleres hender.

De er sikkert klar over at om Postmuseet skulle vise interesse for kjøp av urettmessig bekommet makulatur fra frimerketrykningen, ville det ha til følge at frimerkemakulatur ville bli etterstrebt samlerobjekter, og at dette igjen ville ha til følge stadig stigende prisforlangender for den slags objekter. En utvikling i sådan retning ønsker Poststyret å motvirke ved overhodet ikke å kjøpe slike objekter, men ved å hevde sin eiendomsrett.

Poststyret ville være Dem meget takknemlig om De, som knyttet til redaksjonen av «Norsk Filatelistisk Tidsskrift», velvillig ville foranledige at skriftvekselen i sin helhet mellom Dem og

4	8	10	3	5
4	8	10	3	3
10	8	10	9	10
10	8	7	2	1
5	3	8	10	5

Postmuseet kunne bli tatt inn i «Norsk Filatelistisk Tidsskrift, da De har hevdet at saken interesserer ikke bare Dem, men mange med Dem.

Med vennlig hilsen

Tommelstad (sign.).

I tilknytning til byråsjef Tommelstads brev vil jeg gjerne stille følgende spørsmål her i NFT, og håper at byråsjef Tommelstad som vanlig vil være «sporty» og gi oss et uttømmende svar på disse.

1. Hvorledes kan noen eier/selger av såkalt makulatur føre noe som helst bevis for objektets fremkomst på samlermarkedet f. eks. i dette spesielle tilfelle — det er 90 år siden merket ble trykt.
2. At makulatur av norske såvel som andre lands frimerker i lange tider har vært og blir omsatt til høye priser, selv om det norske Postverk ikke vil betale for den slags, gir ikke det norske Postverk noen som helst moralsk eller

juridisk rett til å opptre som barnepike for allverdens samlere — eller finnes der noen hjemmel for denne innstilling?

Det ligger meget nær å anta at byråsjef Tommelstad har lest om U.S. Postmaster-general Day's opptrykk av Hammerskjöld-feiltrykket, men neppe lest om den samlede frimerkepresses reaksjon på denne manøvre. Postmaster Day begrunnet sitt opptrykk av feiltrykket med samme argumenter som byråsjef Tommelstad, nemlig for å motvirke spekulasjonen, — og han anførte som hjemmel at det samme hadde tidligere vært gjort av New Zealands postadministrasjon. — Det Postmaster Day unnlot å nevne var at New Zealands postverk *ikke* trykket opp et feiltrykk, men tvertimot utga et korrigert merke da feilen ble oppdaget — og hva Postmaster Day muligens ikke visste — det samme er gjort av flere land, bl. a. Frankrike. For den som har interesse av å kontrollere disse opplysninger henviser jeg til New Zealand Yvert nr. 73 og nr. 73 A, det første trykk (feiltrykket) hadde innskriften Wakitipu og det korrigerte opptrykk innskriften Wakatipu, (merkene er fra 1898) og for Frankrike til AFA nr. 337 og nr. 338, den feilaktige inskripsjon lød på nr. 337 «sur la méthode», den korrekte inskripsjon på nr. 338 lød «de la méthode».

3. Hva forstår egentlig postverket med makulatur, eller finnes der ingen offisiell definisjon? Kanskje vi kunne få byråsjef Tommelstads forklaring av sin egen fortolkning av dette uttrykk.
4. Jeg vil i påvente av svaret få nevne følgende eksempler. Der har i årenes løp sloppet ut — *over postskranken* — flere norske varianter — som strengt tatt må klassifiseres som makulatur — sålenge man støtter seg til leksikas fortolkning av dette uttrykk. Fremmedordboken sier om ordet Makulatur: papir som er skadd ved trykking, avfallspapir, verdiløst trykk, engelskmannen kaller det kort og greit Printer's waste. Jeg kan bare nevne i fleng, 20 øre V med omv. påtrykk, 5 øre V med forskjøvet overtrykk, NK. nr. 413 (gjengitt i NFT 5/63). Anser Postverket/Postmuseet seg som rettmessig eier av samtlige kjente eksemplar også av disse varianter? Jeg skal ikke ta med flere, det blir straks mange samlere som sitter med merker som er «tyvegods» som att-på til er betalt med relativt høye priser.
5. Med sin ovenfor framsatte innstilling, hvorledes kan byråsjef Tommelstad da forsvare å bruke *Postverkets makulatur* — ja for annet er heller ikke de nedenfor nevnte eksempler, idet de aldri har vært omsatt over noen post-

skranke — til byttemiddel for å skaffe Postmuseet andre mere ønskeverdige objekter. Er også eier av disse ting hjemfallen til konfiskasjon som antydnet. Jeg nevner eksempelvis 20 øre og 25 øre V med vannmerke og fireblokk av 10 øre hvit V fra automat-trykkarkene.

Vi kjenner alle fra intervjuet i NFT nr. 2 1961 — side 19 at byråsjef Tommelstad anser alle prøvetrykk for å være Postmuseets/Postverkets eiendom, og at han forsøker å få disse tilbake til Postverkets eie på alle måter — ja sogar går så langt som å påberope seg at det prøvetrykk/utkast som ble funnet av den amerikanske samler Captain Olausen i en samling som denne kjøpte på auksjon i London, og som det ble laget nytrykk av ved Horten Filatelistklubb — gjengitt i Håndbokens bind I på side 72 — at dette tilhører Postverket! Dette på tross av at det norske Postverks arkiv tydelig viser at utkastet ble forlangt omarbeidet og derfor sendt tilbake til trykkeriet — Nyman i Stockholm. Detaljene kan den interesserte leser finne i Norges Frimerker 1855/1924 på side 18 (ja gjerne hele forhistorien på sidene 15—22).

Jeg kan ikke fri meg fra at Det norske Postverk ved byråsjef Tommelstad her har beveget seg ut på meget både tynn og glatt is, og det vil sikkert være flere enn meg som med stor interesse imøteser byråsjef Tommelstads svar på denne artikkel.

For å unngå enhver form for misforståelse i denne sak vil jeg få lov å fremholde at dette innlegg representerer mitt personlige synspunkt, og ikke nødvendigvis dekkes av Forbundets ledelse eller samlere for øvrig, og at jeg fortsatt anser byråsjef Tommelstad som en av samlerens beste venner innen Postadministrasjonen. Jeg har ved de anledninger jeg har hatt fornøyelsen av å treffe byråsjef Tommelstad lært å sett meget stor pris på ham — men for å si det med engelske mennene «I beg to differ».

F. C. Moldenhauer jr.

Over alle grenser

Tyskland, Fritz Kessel, Rosslau/Elbe, Postfach 17, Øst-Tyskland, er interessert i brukte merker fra Skandinavia, spesielt Norge og Island og tilbyr D.D.R. brukt og ubrukt i bytte.

Juniorsamler, Håkon Rundberg, Klövervallsvegen 6, Malmö V, Sverige er en svensk gutt som samler frimerker fra Norden og vil gjerne ha en bytteforbindelse i Norge.

Vest-Tyskland: Willi Fölling, 484 Rheda, Justus Liebig Str. 6, ønsker å bytte skandinaviske merker spesielt alt som har forbindelse med Europa-utgavene og gir Bundes-post og Berlin brukt og ubrukt. Korresponderer engelsk og tysk.

Danmark. Lærerinne, fru Ulla Wandel, Sødergade 14, Egtved, søker bytteforbindelser i Norge.

Frimerkepressen går.

Danmark.

Den 21. november utgir postverket to merker i anledning 50-årsjubileet for den danske atomforsker, Niels Bohrs atomteori. Verdiene er 35 og 60 øre, og fargene henholdsvis rød og blå. Merkene kommer på både vanlig papir og på fluorescerende papir. (Se for øvrig egen artikkel om Bohr-merkene i dette nummer).

Grønland.

Også Grønland gir ut to Niels Bohr-merker den 21. november, verdier og farger er de samme som for de danske og tegningen er likeledes felles. Papiret er selvsagt bare det alminnelige frimerkepapir.

Island.

Til Røde Kors 100-årsjubiléum blir det sendt ut to merker med tilleggsverdi den 15. november. Merkene er flerfarget og gjengir en ambulansebil. Verdiene er 3.00 + 0.50 og 3.50 + 0.50 kr.

Algerie.

Til 9-årsdagen for den algeriske revolusjon ble det 2. nov. gitt ut et merke i verdien 0.25 NF.

ADEN — Qu'aiti State in Hadramaut.

Sultan Awadh Bin Saleh El-Qu'aiti kom på tronen den 6. juni 1956 ved sin far, Sir Saleh Bin Ghalib El-Qu'aiti, K. C. M. G.' død. Han har nå funnet det nødvendige og sende ut den løpende

bruksserie med portrett av seg selv, og disse merker ble utgitt den 20. oktober. Verdiene er, 5, 10, 15, 25, 35, 50 og 70 cents, 1/—, 1/25, 2/—, 5/— og 10/— sh.

Burundi.

Den nye staten i Afrika, tidl. del av Belgisk Kongo har igjen gitt ut nye merker, denne gang i anledning Røde Kors' 100-årsjubiléum. Verdiene er 4, 8, 10 og 12 F, og samtidig har man utgitt et miniatyrark med innskriften «Tutta Fratelli». (Alle mennesker er brødre) i et opplag på 20.000 stk. Merkeverdiene og billedene er de samme i blokken som for serien, men samtlige merker i blokken er forsynt med tilleggsverdi på 2 F hver. De ordinære merker er utgitt i et opplag på 50.000 serier — antagelig nok til landets behov — men neppe til samlerbehovet.

Ceylon.

I anledning uken for beskyttelse av naturherlighetene på Ceylon sendes der ut et 5 cents merke den 2. desember. Merkebilledet er todelt, venstre halvdel viser terrenget på Ceylon, høyre halvdel flora og fauna.

Cyprus.

Europa-merker i professor Holms tegning kom den 4. november i verdiene 20, 30 og 150 mils.

Frankrike.

Serien med gjengivelse av verdenskjente franske maleres produkter fortsetter, og den 12. nov. ble to nye verdier sendt ut, 0.85 F som gjengir Chagall's «Les Mariés de la Tour Eiffel» og 0.95 F som gjengir et glassmaleri fra katedralen i Chartres «Les Marchands de Fourrures».

Israel.

Luftpostmerket pålydende 3 agorot som vi meldte om i nr. 8/63 ble utgitt 23. oktober.

Italia.

Til Middelhavslekene 1963, som fant sted i tiden 21.—29. september ble det sendt ut en serie på to frimerker til åpningsdagen, 21. september. Verdiene er henholdsvis 15 og 70 lire, og merkene har inskripsjonen «Giochi del Mediterraneo, Napoli 1963».

Liechtenstein.

Årets «Minnesanger»-utgave kommer den 5. desember. Som i de to foregående år gjengir også årets merker tegninger fra det Manessiske sang-håndskrift. Verdiene er 25, 30, 75 og 170 Rappen — og merkene er alle i flerfargetrykk.

Nederland.

Årets barneforsorgs-merker ble utsendt den 12. nov., serien består av 5 merker med tilleggsverdier. Tilleggene går til pleie av mentalt og fysisk handikappede barn, merkebilledene gjengir scener fra forskjellige barnesanger. Verdiene er 4 + 4, 6 + 4, 8 + 4, 12 + 9 og 30 + 9 cents.

Nederland ble uavhengig i 1813, og til minne om at landet i år har vært selvstendig kongedømme i 150 år blir det sendt ut en serie på tre merker den 21. november. Verdiene er 4, 12 og 30 cents, og samtlige merker gjengir scener fra kongedømmets innførelse. Samtlige merker har årstallene 1813—1963.

Nederlands Antiller.

Barneforsorgs-merkene i år er tegnet av barn. Det ble arrangert en konkurranse blant 46.128 skolebarn om den beste tegning «for barn av barn» og de fem mest passende og beste tegninger av 2700 innkomne forslag ble altså benyttet til de nye merkene som kom den 23. oktober. Verdiene er 5 + 2, 6 + 3, 10 + 5, 20 + 10 og 25 + 12 c.

Norfolk Island.

I likhet med Australia ble det utgitt et Christmas-merke den 11. november i verdien 5 d. Fargen er rød, og frimerkebilledet er det samme som brukt på det australske.

Nyasaland.

Etter at det i 1962 ble vedtatt å oppløse Nyasaland—Rhodesia føderasjonen ble det 19. des. 1962 bestemt at Nyasaland skulle skilles ut som selvstendig område igjen. Den endelige oppløsning av føderasjonen i juli 1963 endret ikke dette forhold, og det ble derfor nødvendig med egne frimerker for Nyasaland. For å møte behovet som oppsto på kort varsel ble det besluttet å overtrykke kurserende Nyasaland stempelmerker (hver stat i føderasjonen hadde på dette felt hatt sine egne merker) med ordet Postage. Bortsett fra at ½ d verdien manglet i stempel-merkeserien ble de øvrige stempelmerkeverdier bibeholdt. Serien består av ½, 1, 2, 3 og 9 d, 1/—, 2/6, 5/— og 10/— sh samt £ 1, og alle merker gjengir dronning Elisabeths portrett og Nyasalands våpenskjold. ½ d på 1 d overtrykket ble foretatt på en spesiell trykking av 1 d merket — i annen farge enn den overtrykte 1 d. Postage.

Serien kom ut 1. november og er allerede tippet som en kommende «stjerne» i flere engelske fagtidsskrifter.

Singapore.

Den fjerde internasjonale orkidékonferanse ble holdt i Singapore i dagene 8.—11. oktober i år. Anledningen ble feiret med to fargerike merker i verdiene 6 og 25 sen.

Western Samoa.

Til et-årsdagen for øyas selvstendighet ble det den 1. oktober sendt ut en serie på 4 merker. Verdiene er 1, 4 og 8 d samt 2/— sh. Alle merker gjengir portrettene av de to statsoverhoder — de deler makt og styre seg imellom.

Samoa har vært befolket siden før år 1000 f. Kr., men man kjenner lite til landets historie før ca. 1250 e. Kr. Den første europeiske kontakt ble opprettet i 1722 av den hollandske oppdager Jacob Roggeveen og de første misjonærer som kom til øyene i 1830. I årene 1847/61 opprette Storbritannia, USA og Tyskland kontorer på øyene — noe som forårsaket stadige intriger og sjalusi.

I årene 1889 nådde feidene mellom de store sitt klimaks, og på Berlin-konferansen ble øyene igjen erklært som selvstendige, styrt av en innfødt konge. Som følge av arvefølge-diskusjoner etter hans død i 1898, okkuperte USA Øst-Samoa og Tyskland Vest-samoa i 1900, mens England trakk seg ut av området mot at de to andre godkjente Englands rettigheter i det øvrige Stillehav. — Styrker fra New Zealand okkuperte Vest-Samoa i 1914, og i 1919 fikk New Zealand Folkeforbundsmandat over øya. Fra 1922 har New Zealand gradvis gitt øya selvstyre-rettigheter — en utvik-

ling som ble delvis satt tilbake av den annen verdenskrig. I 1946 kom øya under FN administrasjon og gradvis fortsatte utviklingen mot selvstyre, som altså ble oppnådd i 1962.

Østerrike.

Den 16. juli ble det utgitt et merke i verdien 1.50 S til minne om dikteren Herman Bahrs fødsel i 1863. Merket gjengir hans portrett.

Serien i anledning neste års vinterolympiade i Innsbruck kom den 6. nov. Merkene har alle innskriften «IX. Olympische Winterspiele Innsbruck 1964» og serien består i alt av 7 merker til et samlet pålydende av 14.70 S. De enkelte verdier og motiv er, 1.— S, slalåmløper (4,5 mill.) 1.20 S, militært langrenn (3 mill.) 1.50 S, skihopper (4,5 mill.) 1.80 S, kunstløperske (4,5 mill.) 2.20 S, ishockeyspiller (2,5 mill.) 3.— S, aking (3 mill.) og 4.— S, bobsleighkjører (2,5 mill.). Merkene er utført i kombinasjonstrykk, sort på farget bakgrunn.

USA-15 c. luftpost

Ernst Norstad, Moss har sendt oss det nedenfor gjengitte 15 c. luftpost fra U.S.A. 1959. Dette merket er jo så vanlig hos samlere, at de fleste ikke skjenker det mere enn et flyktig øyekast. Norstad har oppdaget en variant, som vi hittil ikke har sett omtalt i noe utenlandsk tidsskrift.

For sammenliknings skyld har vi også tatt med et normalt merke, og den skarpe leser vil fort se at merket mangler flyet som skal være mellom U'ens to ben. Merket har tydelig preg av at det har passert trykkmaskinen også for å bli forsynt med flyet, idet der er tydelig preget i merket hele flyets kontur — men av en eller annen ukjent grunn har fargetilførselen sviktet helt. En morsom variant, som vi er glad for å kunne servere våre lesere.

Annonsefrist for januarnummeret:

28. DESEMBER

Prefilateli-katalogen

av

Torsten Ahlström og F. C. Moldenhauer jr.

31. Lillesand

Poststed opprettet før 1814.

Poststempel utlevert 1848.

Det kjennes kun et stempel brukt før 1/1-1855.

Diam. 23 mm.

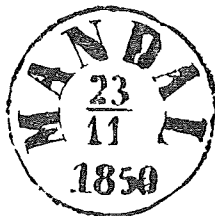
Stempelfarge

A. Utenlandsbrev.	RØD	SVART	BLÅ	ANMERKN.
Tidligst kjente dato	ikke kjent	ikke kjent	ikke kjent	
Senest kjente dato				
Sjeldenhetsgrad				

B. Innenlandsbrev.

Tidligst kjente dato	ikke kjent	11/2-1849	23/3-1851
Senest kjente dato		22/1-1851	Frimerketiden
Sjeldenhetsgrad		R 4	R 4

32. Mandal

Poststed opprettet før 1814.

Poststempel utlevert 1848.

Det kjennes kun et stempel brukt før 1/1-1855.

Diam. 23 mm.

Stempelfarge

A. Utenlandsbrev.	RØD	SVART	BLÅ	ANMERKN.
Tidligst kjente dato	ikke kjent	ikke kjent	ikke kjent	
Senest kjente dato				
Sjeldenhetsgrad				

B. Innenlandsbrev.

Tidligst kjente dato	ikke kjent	4/2-1849	18/3-1851
Senest kjente dato		28/12-1850	Frimerketiden
Sjeldenhetsgrad		R 3	R 3

33. Molde

Poststed opprettet før 1814.

Poststempel utlevert 1848.

Det kjennes kun et stempel brukt før 1/1-1855.

Diam. 24 mm.

A. Utenlandsbrev.

Tidligst kjente dato

Senest kjente dato

Sjeldenhetsgrad

RØD	SVART	BLÅ	ANMERKN.
ikke kjent	ikke kjent	ikke kjent	

B. Innenlandsbrev.

Tidligst kjente dato

Senest kjente dato

Sjeldenhetsgrad

ikke kjent	8/5-1849	18/3-1849	
	9/4-1850	Frimerketiden	
	R 5	R 4	

34. Moss

Poststed opprettet før 1814.

Poststempel utlevert 1848.

Det kjennes kun et stempel brukt før 1/1-1855.

Diam. 23 mm.

A. Utenlandsbrev.

Tidligst kjente dato

Senest kjente dato

Sjeldenhetsgrad

Stempelfarge			ANMERKN.
RØD	SVART	BLÅ	
ikke kjent	1/6-1848	10/5-1853	
	?	Frimerketiden	
	R 5	R 3	

B. Innenlandsbrev.

Tidligst kjente dato

Senest kjente dato

Sjeldenhetsgrad

ikke kjent	5/2-1849	31/5-1849	GRØNN
	24/2-1851	Frimerketiden	7/4-1853
	R 3	R 2	

Tjenestemerkene Norgeskatalogen nr. 40-47.

I fjor vår kom det er brev fra Amerika, fra Ohio, fra en norskamerikaner. Han skriver:

Flere af vore nordiske samlere herover har spørget om oplysning over forskjelligheden imellem plade I og II af tjenestemærkene fra 1939—1942.

Vi skal sætte værd på en forklaring i et nr. af NFT.

Med venlig hilsen

R. J. Ridgway.

*

Vi har bedt Johan B. Reiersen om å skrive noen ord om dette, og han har elskverdiggst sendt oss følgende:

Disse merker ble utgitt i tiden 1932/42. Da solkorsmerkene ble inndratt 18-6-45 (48/58), ble merkene nr. 40—47 utgitt påny og trykket fra nye plater. Disse merker nevnes derfor med Plate 1 og Plate 2.

Forskjellen på trykkene er at merkene i plate 1 har lyst skjold og plate 2 har mørkt skjold.

Det er dessuten fargeforskjell. Fargen i plate 2 er alltid mørkere. Papiret i plate 1 er porøst og i plate 2 fastere og hvitere.

Nr. 40 5 øre. Vanskelig å skille fargen i skjoldet, men fargen i plate 1 er rød. I plate 2 er det et brunskjær i den røde fargen.

• 41 7 øre. Fargeforskjellen i skjoldet er svært liten. Fargen gul i plate 1. I plate 2 gul, men med et brunlig skjær.

• 42 10 øre. Skjoldet lyser hvitt i plate 1. Mørkt skjold i plate 2 og en mørkere grønn tone i fargen.

• 43. 20 øre. Vanskelig å se forskjellen i skjoldet, men fargen er rød i pl. 1 og brunrød i pl. 2.

• 44 35 øre. Pl. 1 lyst- og i pl. 2 mørkt skjold. Fargen i pl. 1 fiolett-rød og i pl. 2 fiolett-blå.

• 45 40 øre. Lyst og mørkt skjold henholdsvis i pl. 1 og pl. 2 med en mørkere grå tone i pl. 2 enn i pl. 1.

• 46 60 øre. Henholdsvis lyst og mørkt skjold i pl. 1 og pl. 2. Fargen i pl. 1 angis som blå-grønn.

• 47 100 øre. Pl. 1 helt lyst skjold. Pl. 2 mørkt skjold. I pl. 2 er fargen en tanke mørkere blå.

Husk så til sist varianten:

Nr. 38 60 øre med vannmerke. Hvit perle i løvens halerot, nr. 21 i annet-hvert ark.

- 46 60 øre uten vannmerke: som foran. Pl. 1.
- 46 60 øre uten vannmerke: Plate 2 som foran, men nå er varianten nr. 11 i annethvert ark.

Tristan da Cunha Resettlement.

Da Tristan ble avfolket etter det store vulkanutbruddet på øya 9. oktober 1961, trodde ingen at den igjen skulle bli befolket noen gang. Den britiske regjering forsøkte forgjeves å skape trivsel for tristanerne bl. a. i England, og da utbruddene stilnet av etter noen måneder, gjorde innbyggerne krav på å få komme tilbake til øya. 12 av mennene ble da sendt nedover for å se på forholdene. I denne tiden ble sør-afrikanske merker brukt som porto.

Det viste seg at det ikke var noen fare lenger for nye utbrudd, og selv om både hus og jord var ødelagt av lavamasse som hadde flytt nedover de bratte fjellsidene, var de britiske myndigheter glad over å kunne sende befolkningen tilbake. Et brysomt problem var dermed ute av verden for det britiske Foreign Office.

Den 10. mars i år reiste det første partiet av tristanere fra Southampton, 63 i tallet. Nøyaktig en måned tok reisen nedover, og postforbindelsen ble igjen opprettet den 12. april, da postkontoret åpnet. Denne dagen var første salgsdag for en foreløpig frimerkeserie, bruksmerkene fra St. Helena overtrykt «Tristan da Cunha Resettlement 1963». Verdiene var: 1, 1½, 2, 3, 4½, 6 7 og 10 d og 1/—, 1/6, 2/6, 5/— og 10/—. Merkene har motiver tatt fra St. Helenas flora og fauna. Pundverdien med dronning Elisabeth og prins Andrew ble ikke overtrykt.

Man regner med en fast bosetning på øya i framtiden, og mye på grunn av den publisitet øya har fått, er man allerede i gang med å forberede nye merker. Den 4. juni utga øya sitt Frihet fra sult-merke med det samme motiv som de andre britiske kolonier, og verdien var 1/6. Dette skulle tilsvare flyporto innen Samveldet, men all den tid Tristan da Cunha ikke har noen flyplass, kan man med god grunn trekke i tvil nødvendigheten av denne utgaven.

Jarle Brosveet.

Norske Jub. merker, pent stemplede høyere verdier fra 1954 kjøpes i større kvanta.

Tom Kallevig, Madserud Alle 33, Oslo.

N. F. T.'s Anbudsauksjon nr. 2

Auksjonen er over — og alle objekter er sendt ut til de forhåpentlig tilfretse kjøpere. Vi håper og tror at også selgerne er tilfreds med resultatet.

Auksjon nr. 2 viser stor fremgang fra vårt første forsøk i vår — det skyldes vel delvis at vi er blitt flinkere å beskrive, delvis at det utbudte materiell denne gang falt mere i samlernes smak — men fortsatt viser det seg at interessen er ubetinget størst for Norge.

Vi tar for moro skyld med noen tall til belysning av resultatene — vår første auksjon bød på 225 objektnummer — av disse ble omsatt 82 — det gir en omsetning på 36,44 pst. av det utbudte materiell. Totalsalget var den gang kr. 5691.— eks. avgift. — Denne gang ble det utbudt 257 objekter og av disse ble 154 omsatt, eller uttrykt i prosent, 60,31 pst. av det frembudte materiell — totalsalget var 7728.— her er altså en tydelig fremgang å spore. Til denne auksjon ble det i alt avgitt 435 bud av 73 budgivere — også disse tall viser bra fremgang. Vi hadde denne gang også gleden av å få bud fra både Sverige, Danmark, Finnland, England og sogar et fra USA — de fleste utenlandske kjøpere fikk det de bød på — det viser at markedsforholdene her hjemme ikke følger med det som skjer ute. Det relativt høye antall bud forårsaket selvsagt at mange slåss om forholdsvis få objekter — og i en del tilfeller var det opp til flere bud på samme beløp på samme objekt — disse ble avgjort ved at første bud fikk tilslaget, og de objekter som er omsatt på denne måte er i resultatlisten merket med en stjerne. Samtlige prefilatelistiske objekter fikk bud — men en del av disse bud var uakseptable — budgiverne har øyensynlig ikke tatt det ringeste hensyn til de sjeldenhetsgrader som har vært angitt i prefilatelikatalogen vår.

Resultatlisten fra auksjonen følger nedenfor til velvillig studium for både kjøpere og selgere. De budgivere som intet har hørt når dette nummer kommer frem kan regne sine bud for resultatløse.

Vi har som følge av resultatet denne gang bestemt oss for å forsøke med et par auksjoner om året fortsatt — og den *neste auksjon* har vi tenkt å la gå av stabelen i *februar-nummeret 1964. Innleveringsfrist* for objekter har vi derfor satt til *31. desember i år.* For ikke å lage mere arbeide for oss selv i forbindelse med auksjonsvirksomheten må vi be om følgende iaktas av selgerne.

Hvert objekt skal være montert på et lite stykke kartong, og ligge i en pergamyn-konvolutt. Klem-lommer og løse merker i en pose som vi fikk denne gang vil vi ikke kunne godta — det skaper for mye ekstraarbeid. Hvert enkelt objekt skal på kartongen ha anført katalognummer og verdi, samt selgers minstepris. Oppgi også hvilken kata-

log nummer og verdi er hentet fra — navn og årgang. Hvert merke skal ha en meget kort beskrivelse av merkets feil og fortrinn — f. eks. er det bare delvis lim skal dette anføres. Merker med lettsynlige større feil av enhver art skal oppgis. Objektene skal følges av spesifisert oppgave i to eksemplar — den ene blir returnert med avregning. Alle objekter skal sendes oss rekommandert — vi har ikke tid å skrive bekreftelser til hver enkelt innsender. Alt dette er nødvendig, idet objektene sorteres landevis ved ankomst — og hvert objekt blir påført et kodennummer som tilsvare eieren. Innsendte objekter som ikke følger denne instruks blir ubønnhørlig returnert.

Det har dessverre vist seg at noen bud er kommet forsent, i enkelte tilfeller p.g.a. at disse er feilsendt forretningsfører L. A. Brecke, og derved måtte oversendes til redaksjonen. *Husk derfor at såvel objekter for salg på auksjon som bud bestandig skal sendes til Redaksjonen, Postboks 49, Minde.*

o Århundrets auksjon.

Fem Mauritius Post Office under hammeren på en dag hos Robson Lowe i London.

Vi nevnte i vår omtale av de kommende auksjoner i nr. 7/63 at tobakksmillionæren Burrus's samling Mauritius skulle selges hos Robson Lowe den 1. oktober. Auksjonen er for lengst over, og Burrus fem eksemplarer av de to sjeldne Mauritius Post Office er nå spredd til alle verdenshjørner.

Det berømte brevet med såvel 1 d som 2 d Post Office — som Robson Lowe anslo til en verdi av 600.000.— ble betalt med 560.000.— (£ 28.000) og den foreløbige eier er stor-frimerkehandleren Raymond H. Weill, fra New Orleans.

Lot nr. 2 var to tilsvarende merker, som nok en gang i tiden hadde holdt hverandre selskap på ett og samme brev, men som var fjernet fra brevomslaget, de var delvis skadde og reparert, men prisen var på forhånd anslått til 160.000.—. Her kom den danske samler, Otto Bruun, Kjøbenhavn sterkt inn i billedet, og det så lenge ut som om han skulle få merkene, prisen var da 150.000.— for de to, men tyskeren Wilhelm Bartels, Hamburg, halte til slutt seieren i land, og prisen ble 165.000.—. Siste mann i femkløveret var en pen 2 d, men også denne var reparert, etter en forbausende heftig kamp for et merke av så pass ringe kvalitet gikk Stanley Gibbons i London av med seiren, prisen ble kr. 66.000.—.

De etterfølgende Post Paid utgaver oppnådde også store priser — som et eksempel kan nevnes

Resultatene fra N. F. T.'s Anbudssauksjon nr. 2

Lot nr.	Salgspris	Lot nr.	Salgspris	Lot nr.	Salgspris	Lot nr.	Salgspris
1.	355,—	53.	31,—	115.	17,—	220.	20,—
2.	105,—	54.	26,—	125.	16,—	221.	61,—
5.	86,—	55.	25,—	126.	34,—	222.	36,—
6.	77,—	56.	15,—	132.	45,—	223.	131,—
7.	73,—	57.	15,—*	143.	130,—	224.	51,—
8.	16,—	58.	16,—	144.	13,—	225.	40,—
9.	18,—	59.	100,—*	146.	11,—	226.	50,—*
10.	215,—	60.	28,—	147.	50,—*	227.	19,—
11.	26,—	61.	25,—	148.	10,—	228.	17,—
12.	230,—	62.	71,—	149.	25,—	229.	22,—
13.	30,—	68.	9,—	150.	46,—	230.	35,—
14.	26,—*	69.	15,—	151.	36,—	231.	86,—
15.	130,—	70.	10,—	152.	19,—	232.	11,—
17.	77,—	71.	20,—	153.	13,—	233.	15,—*
18.	71,—	73.	9,—	154.	71,—	234.	26,—
19.	43,—	74.	10,—	156.	10,—	235.	15,—*
20.	19,—	75.	25,—	162.	106,—	236.	26,—
21.	16,—*	79.	9,—	164.	25,—	237.	20,—
22.	35,—*	80.	9,—	172.	26,—	238.	20,—*
23.	100,—	81.	21,—	173.	10,—	239.	30,—*
25.	41,—	84.	96,—	174.	25,—	240.	12,—*
27.	84,—	85.	11,—	175.	87,—	241.	15,—
28.	30,—*	87.	15,—*	176.	23,—	242.	13,—
29.	35,—	88.	16,—	177.	21,—	243.	32,—
30.	50,—	91.	26,—	179.	19,—	244.	18,—
31.	21,—	93.	56,—	180.	12,—	245.	55,—*
32.	43,—	94.	71,—	181.	17,—	246.	12,—
34.	316,—	95.	25,—	182.	36,—	248.	10,—
36.	33,—	98.	41,—	197.	280,—	251.	15,—
39.	130,—	99.	55,—*	201.	150,—	252.	66,—
40.	140,—	100.	175,—	202.	55,—*	253.	36,—
43.	300,—	101.	55,—*	203.	16,—	254.	60,—*
44.	55,—	102.	25,—	208.	10,—	255.	12,—
45.	10,—	103.	10,—	210.	5,—	256.	29,—
46.	25,—	104.	210,—	213.	9,—		
48.	150,—	106.	40,—	214.	51,—		
49.	15,—*	111.	18,—	216.	185,—		
50.	21,—	112.	18,—	217.	17,—*		
51.	44,—	113.	21,—	218.	32,—		
52.	31,—	114.	24,—	219.	30,—		

* = etter pris betyr flere like bud.
Totalomsetn. (ekskl. skatt) kr. 7728,—.

at London-handleren W. E. Lea måtte betale kr. 92.000.— for en 1848 2 d med feiltrykket Penoe i stedet for Pence — samme handler betalte for noen år siden for en ubrukt 1 d Post Office kr. 90.000.— for øvrig det samme 1 d Post Office som nylig ble solgt til Japan av Harmer Rooke for 165.000.—.

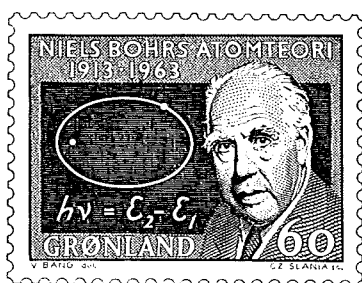
Auksjonens 316 objekter innbrakte i alt £ 94.468 d.v.s. kr. 1.889.360,— eller la oss si 1,9 mill. kroner. Det er på mange måter beklagelig at prisene på eldre merker er blitt jaget opp til slike høyder — det er meget ofte at de endelige eiere ikke er samlere, men pengefolk, og det hele fjerner frimerkene fra hobby-stadiet til storfi-

nansen en retning som vel neppe noen samlere har særlig glede av. Det viste seg på auksjonen at den italienske storsamler, Mario Tomasini, som tidligere i år kjøpte Burrus's berømte helbrev med Bermuda «Perot-merket» — og den gang betalt dette med kr. 220.000.— da en rekord for et enkelt brev — måtte nøye seg med bare et av de mere betydningsfulle objekter.

*

Burrus hadde betalt £ 5000 — 100.000.— for Mauritius brevet da han kjøpte dette 12-6-1934 og brevet fra Bermuda med «Perot-merket» kostet ham £ 556 — 11.120.— da det ble kjøpt 15-11-1922.

Nils Bohr-frimerket

Å samle frimerker er en hobby. Den har som mål å gi sine dyrkere en fritidsbeskjeftigelse, en avkobling fra annet «tredemølle-arbeid». Samlerens oppgave er å ta vare på de små postale frigjøringsmidler, å studere disse nærmere, ordne og beskrive alle slike som de forskjellige lands postverk øser ut til det brevskrivende publikum.

Til en begynnelse sto samlerne der utelukkende som en passiv mottaker-skare. Senere ble de litt etter litt også interessert i å opptre mer og mer aktivt når nye frimerkeutgaver skulle kastes ut — såvel hva selve merkebildene skulle vise som antall merker (postalt pålydende — opplagsstørrelsen). Med sin aktive medvirken ble de en slags «frimerkets venner».

Om deres råd og ønsker ble påhørt og fulgt kan man diskutere.

I dag er filateli blitt en verdensomspennende hobby, med en imponerende tilslutning fra såvel store som små. Store økonomiske «ofre» går direkte inn i de mange lands postinntekter uten motydelser. Dette har ført til at «frimerkepressen» arbeider på spreng — natt som dag.

For år tilbake talte man om frimerket som et lands visitt-kort utad. Man tenkte vel nærmest da på at det brevskrivende publikum skulle bli presentert et eller annet merkemotiv som kunne henlede oppmerksomheten på landet som turist-mål.

Ser vi på de mange av dagens aktuelle frimerker må vi studere over hvor langt utglidningen er foregått. Vi finner eksempler i tusenvis. Jeg vil her trekke frem et meget nærliggende — et motiv vi snart vil få anledning til å bli delaktig i — det danske Niels Bohr-merket.

Hele den siviliserte verden har ganske sikkert støtt på dette navnet en eller annen gang i dagspressen, ukeblad, i bøker m. v. — og de fleste aner også mer eller mindre sammenhengen mellom vår atom-tidsepoke og professor Bohr. Så man kan godt forsvare å la hans portrett dekke et frimerke (som det danske). Men hva med dette mystiske « $h\nu = E_2 - E_1$ » som «følger med på ferden»? Med hånden på hjertet — vet du hva dette står for? Eller *din penne-venn*? *Din forretningsforbindelse*? Ingen av disse?

Jo, her skal alle få en enkel forklaring: (jeg siterer her fra Dansk Filatelistisk Tidsskrift nr. 6/63) «h er en gammel kjenning, den såkalte Plancks konstant; 6,624 delt med et 1-tall med 27 nuller etter — altså en mikroskopisk «flueltorstørrelse» for å holde oss til frimerketerminologien. Og ν — ja, det er ikke noen dansk «v», men en gresk bokstav, som uttales «ny». Her betegner den strålings frekvens. E er likeledes et gresk bokstav, epsilon. Med E_2 menes da tilstandens innangsfrekvens, mens E_1 er utgangsfrekvensen.

Konklusjonen blir da slik: «atomene kan gå over fra én tilstand til en annen med lavere energi under utsendelse av stråling, f. eks. lys». Ja, så enkelt er det — og formelen kalles «Bohrs 2. postulat».

Det danske blads red. finner at merket er ramt godt. Både billedet av Niels Bohr selv — dels noe av oppskriften på hva den pågjeldende teori egentlig går ut på.

Så vidtrekkende som frimerkene favner i dag er det ikke umulig at en eller annen som tilfeldigvis blir mottaker av en Bohr-hilsen fra vårt kjære naboland nikker gjenkjennende og sier som så — ja, den skøyer'n Bohr — han har vel bare ment å si «hvæ hæh» — var det ikke så det lød i København da vi var der som turist?

Nei — det postale frigjøringsmidlet er nok langt på vievanke i dag — for hva det skal stå for. «Tilbake til naturen» het det for tidsepoker tilbake. «Og bør ikke vi også forme noe lignende slagord når det gjelder frimerker. Bør ikke vi også ha en slik målsetting hvis vi fortsatt finner å burde delta aktivt for å fremelske gode og typiske uttrykk som skal prege de postale hjelpemidler.

E. H.

Bemerkninger angående

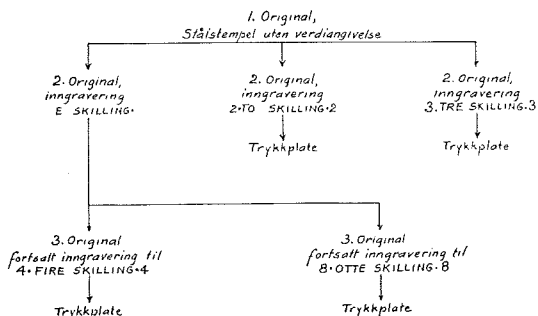
„Håndbok over Norges Frimerker, del I“

Carl H. Werenskiold.

Rettelse:

Ved trykkedjevelens hjelp er siste paragraf på side 105 i nr. 6 angående Oscar I platene dessverre blitt helt forfusket. Det skulle ha vært som følger:

Side 78: Fellingsdiagrammet er feilaktig og skulle se slik ut:

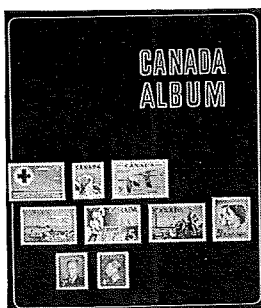

Norsk Skipspost

Som et resultat av artikkelen i oktober-nummeret er allerede den første tilføyelsen kommet inn:

D/S VIKEN: Fra Frimerke-Kontakts redaktør, A. Bye, har jeg fått oversendt et brev stemplet VIKEN 4.7.1877 adressert til Flekkefjord — avtrykket må nærmest betegnes som svart, med sterkt grønnlig skjær. Dette er følgelig det femte kjente avtrykk av Vikens stempel — men så vidt det for øyeblikket kan konstateres må dette avtrykk skrive seg fra året 1857 — og er altså ikke «prefilatelistisk».

F. C. Moldenhauer jr.

Stella CANADA album

Nr. 52 — 1. opplag.

Utarbeidet av O. Heie og E. Nissen.

Stort fortrykksalbum med plass til alle Canadas frimerker, luftpost-, ekspress- og pakkepostmerker.

35 blader, ca. 210 illustrasjoner.

Format: 29 x 25,5 cm.

Nr. 52a Vingebind med innvendige skruer .. kr. **19,50**

Nr. 52b Springbind kr. **30.00**

Stella USA album

Nr. 51 — Utarbeidet av O. Heie og M. Wall.

Stort fortrykksalbum med plass til alle USA's frimerker, luftpost-, ekspress- og pakkepostmerker samt merker, utsendt av De Forenede Nasjoner.

3. opplag USA album nr. 51 under bearbeidelse.

Supplementsblader til USA album.

1949 side 51, 52

1950 side 53, 1 d, VII a

1952 side 54, UN 1

1953 side 55

1954 side UN 2

1955 side 56, UN 3

1956 side 57, 58, 59, UN 4

1958 side 60, UN 5

1959 side 61, 62, UN 6

1960 side 63, 64, I, IV a

1961 side 65, 66, UN 7—8

1962 side 67, 68, UN 9

1963 side 69, 70, UN 10—11

Supplementblad koster pr. stk. 75 øre.

NORDAMERIKA KATALOG

utarbeidet av N. C. Andersen

Nr. 12 — 8. opplag — 1963

126 sider, 1200 illustrasjoner. — Inneholder alle merker fra USA — CANADA — FN og de tidligere britiske besittelser i Nord-Amerika. A jour pr. 1. april 1963. Kr. **9,50**:

DANMARK ALBUM nr. 70.

(DANNEBROGSALBUM 2. utg.)

50 blader, 330 illustrasjoner, 750 merkefelter.

Alle merker far Danmark — uten fargenyanser og varianter, men med taggings- og vm.-forskjell.

Færøylene — Grønland — Thule — Slesvik — Danmarks julemerker.

Nr. 70 a Papirbinders kr. **9,00**

Nr. 70 b Pappskruebind kr. **10,50**

USA BEGYNNER ALBUM

Nr. 71 (2. utgave av nr. 52).

68 blader, ca. 640 illustrasjoner, 690 merkefelter. Alle frimerker og luftpostmerker fra USA, 2 sider til de øvrige merker. Uten fargenyanser, taggings- og vm.-forskjell.

Størrelse, oppsetning, utførelse og priser som ved nr. 70.

Nr. 71 a Paperbinders kr. **10,50**

Nr. 71 b Pappskruebind kr. **10,50**

Nr. 71 c Springbind kr. **18,00**

STELLA FORLAG A/S

Frederiksborggade 3

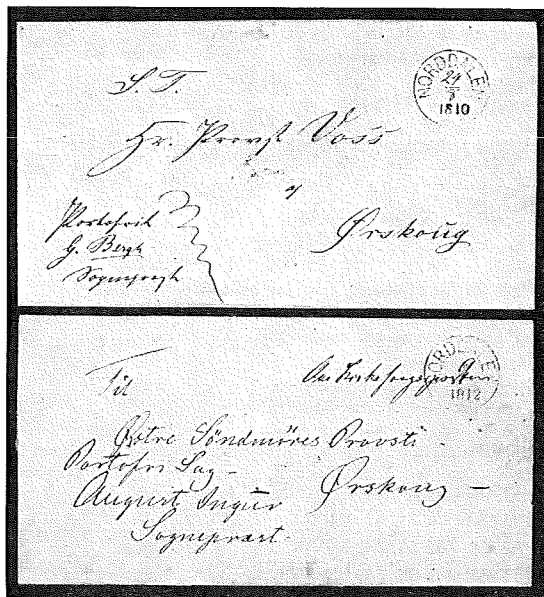
København K — Tlf. Central 9696 — DANMARK

Generalrepresentant: Firma Anton Holmboe, Prof. Dahlgaten 53 B, Oslo.

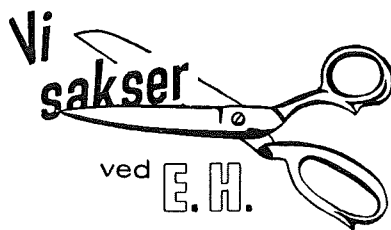

Feilstempling

Fra en av våre lesere, B. O. Bendixen i Alesund har vi fått tilsendt to morsomme brev, og vi gjen- gir nedenfor illustrasjon av disse.

Ved første øyekast kan disse brev, for den uerfarne leser, se ut som om man står overfor de tidligste kjente avstemplinger fra norsk poststed, idet avtrykkene fra Norddalen viser årstallene 1810 og 1812. Nå vet jo de aller fleste lesere at vårt første stempel ble tatt i bruk i begynnelsen av 1845 (det røde åttekantede stempel, Christiania, type I) og at man her står overfor et tilfelle av feilstempling er derfor opplagt. Det morsomme er jo at den som har hatt med stemplingen i Norddalen ikke har rettet på stemplet tilsynelatende på flere år. For å ta litt faktiske opplysninger med, så sier OFK's Stempelkatalog at poststedet Norddalen ble opprettet den 15. april 1859, og stempel ble utlevert 1859. — Det ligger da nær å anta at de her viste avtrykk skriver seg fra 1870 og 1872. — Man legger merke til at dato på brevet fra 1810 er tilføyet med blekk, og på avtrykket av 1812 er det samme gjort, selvom dette neppe blir tydelig på illustrasjonen. Hvorvidt poststedets fungerende rette vedkommende har mistet de manglende datotall, eller hele stemplet er blitt skadet ved en eller annen anledning er vel ikke godt for noen å si i dag, men det kan se ut som om skade eller tap av tall kan ha vært årsaken til feilstemplingen. I alle fall to morsomme kuriositeter i en stempelsamling, selvom prisen nok ikke blir hva den ville vært om det var riktig det som øyet ser. Brevomslagene inneholder for øvrig ingen detaljer som kan tidfeste brevene nærmere på noen måte.

Oldenburgs posthistorie 1850—1868.

En kortfattet oversikt over forholdene ved innføringen av frimerker (1/1—1852) i denne lille gammeltyske stat, storhertugdømmet Birkenfeld og Lübeck (det sistnevnte ikke å forveksle med Freie Stadt Lübeck). Artikkelen bringer en for- tegnelse over samtlige postkontorer i storhertug- dømmet, beskriver de enkelte frimerkeutgaver, de ulike avstemplingstyper som ble nyttet og får også med litt postalstatistikk og om postforbin- delser med utlandet.

*

Turboprops og Jets.

En relativ grundig oversikt over en rekke fly- typer, godt spekket med flypost-avbildninger. Et godt arbeidsgrunnlag for tema/motiv samleren.

«Die Sammler-Lupe» (t) nr. 15, 16/63.

*

«Black Jack».

Blant de mange populære eldre amerikanske frimerker (utgitt før vårt århundre) inntar «Svarte Jack 1863» en av de høyeste plasser. David Torres, A.P.S. forteller i sin kronikk om dette merke «hvilken sensasjon salget av et slikt objekt skapte i 1960 — hele \$ 700 (stemplet, i en utsøkt kvalitet). Merket var dengang katalog- notert for \$ 3. Merket viser portrett av de Forente Staters 7. president, Andrew Jackson (hos filate- lister tilnavnet «Svarte Jack» — merket er trykt i svart farge).

Enkelte forfattere hevder at merket skal være trykt i omkring 254 265 050 eksemplarer. Så teo- retisk sett skulle det ikke betinge noen særlig høy katalogverdi. Denne svinger sterkt understreker kronikkøren — Scott-katalogen 1963 noterer \$ 11 ubrukt, \$ 3.25 stemplet. Markedstilbudene svinger fra \$ 4.15 til \$ 7.50 ubrukt, og fra \$ 1.45 til \$ 4.50 stemplet. Men vanskene for å finne objektet i en ønske-kavlitet, vitner auksjonsnoteringen \$ 700 om (Harmer-auksjon i New York 16/5 1960). Objektet stammet fra Robert T. Anderson-sam- lingen U. S. Classics, og ble kjøpt av en ukjent oversjøisk samler. Så vidt kronikkøren bekjent har et lignende høyt kvalitetsmessig objekt ikke vært å se på noen senere auksjon, hjemme eller ute».

«The American Philatelist» (am.) nr. 10/63.

FINNLANDSSAMLING til salgs. AFA kr. 1.200. Inneholdende bl. a. samtlige Røde Kors, Anti- tub. og utstillingsmerker samt også en god del eldre. Vesentlig ubrukt.

Eivind Evensen, redaksjonen, Postb. 49, Minde.

Sølv-medaljesamlingene er de beste.

Denne overskriften vil sikkert vekke både forbauselse og irritasjon. Man kan spørre seg selv om riktigheten av en påstand som «sølv-medaljesamlingene er de beste» for på de store utstillinger, særlig de årlige internasjonale er det opplagt at de beste samlingene blir tildelt Grand Prix. Og like opplagt er det at de samlinger som får gull-medalje må ansees bedre enn de som bare får sølv-medalje.

Imidlertid har man foretatt en analyse av de samlinger som har vært vist på de internasjonale utstillinger i de siste ti år, såvel i London, som New York, Hamburg og Toronto. Nøye gjennomgåelse av de samlinger som vant Grand Prixene viser med alle ønskelig tydelighet at disse samlinger på ingen måte viser den filatelistiske kunnskap som sølvmedaljesamlingene gjorde.

Filatelistisk forskning og kunnskap er ikke nødvendigvis bunnet til «de store kanoner» eller det mest verdifulle materiell. Tvert imot er det et faktum at de samlinger som viser nye filatelistiske oppdagelser og landevinninger på forskningens område er meget vanskelige å stille ut på en tiltalende og velordnet måte.

Videre viser det seg, at de samlinger som har vunnet de høyeste utmerkelser på de store internasjonale utstillingene tilhører eiere som sjelden eller aldri har utgitt noe verk om filatelistisk forskning eller sogar skrevet noen artikler om slike emner. De aller fleste av dem har aldri overhodet forsøkt å bevise sine filatelistiske kunnskaper ved artikler eller bøker.

På den annen side finner man at sølvmedaljesamlingene synes å være proppfulle av studiearbeider. Materiell er bare ikke fremragende nok når det gjelder de store sjeldenheter og det kostbare materiell til at samlingen blir bedømt som gullmedaljevinner.

For å ta et eksempel, i USA-gruppen er der ofte utstillet samlinger med U.S. luftpost-merker. Noen viser, på side etter side, at eieren har gjennomforsket disse utgaver meget grundig, men samlingene mangler det kjente 24 c med omvendt midtstykke og de dyre Zeppelin-merker i ubrukte platenummer-blokker — slike samlinger får sølv-medalje. På den annen side har samlinger som hadde disse sjeldenheter, kostbare albumsblader, men ikke viste noen som helst spor av filatelistisk forskning fått gullmedaljer, og sogar gruppens hederspriser.

Denne artikkel bærer intet budskap, ei heller ber den om at der skal gjøres noen endringer i bedømmelsesreglene. Derimot, etter gjennomtanke og meditasjon gjøres den oppdagelse at dersom filatelistiske kunnskaper er det mest betydningsfulle ved en frimerkesamling, da er sølvmedaljesamlingene de beste.

(Collectors Club Philatelist — sept. 1963).

*

Verdien 60 øre Selandia som er trykt på såvel alm. papir som på fluorescerende papir er sendt ut i et antall av 56 575 ark à 50 stk. på alm. papir og 7000 ark à 50 stk. på spesialpapiret (350.000 stk.). Merkenes ble utsolgt omgående da samlerne ble kjent med opplagstallet.

*

Statsbanefrimærker.

Den kjente filatelist, Tom Plovst berører i en kortfattet artikkel marginalnumre på danske fri-

merker. I artikkelen pekes på at «Postvesenet også fremstiller de siden den 1. februar 1960 utsendte stålstukne statsbanefrimærker.»

Dansk Filatelistisk Tidsskrift 6/63.

*

FN-frimerkenes historie.

Bladets nye redaktør, Folner Dalager gir en posthistorisk oversikt over *Forenede Nationers Frimærker*, hva som førte til at «generalforsamlingen den 16. nov. 1950 enstemmig vedtok å opprette «Forenede Nationers Post Administrasjon»,» og beskriver «samtlige til dato utgitte frimærker og helsaker — selve motivet på de enkelte objekter, utgivelsesdag, tagging, opplagstall, kurseringstid, tegner, gravør, trykkested m. m.» På postoverenskomsten mellom USA og FN finner vi blant underskriverne vår egen Trygve Lie (dåværende generalsekretær i FN). Artikkelen fortsetter i nr. 10.

Frimærkesamleren (dansk).

*

«Essays».

Nordisk F.T. oppvarter med flere gode spesialartikler vedrørende Danmarks frimærker. Redaksjonen er blitt bebreidet at bladet også har beveget seg inn på området «Essays-prøvetrykk og forarbeider» til frimærker, og red. understreker at selvsagt hører slike hjemme i en speisalsamling, og at de i høyeste grad har noe med filateli å gjøre. Han anmoder leserne om å uttale seg for å få fastslått om ikke hans betraktninger er riktige.

Nordisk Filatelistisk Tidsskrift (dansk) 3/63.

*

Svensk storomsetning.

«411.000 sv.kr. ble omsetningsresultatet for sesongen 1962/63 i Sveriges Filatelist-Förbunds sirkulasjonsvirksomhet. Dette er 16% mer enn foregående sesong.»

Dette gode resultat vidner om at filateli i Sverige er oppe i en høykonjunktur med stor kjøpekraft og kjøpelyst.

I en orientering fra omsetningsnevnden fremgår også hvilke samleområder som er mest i skuddet. Det kan være av interesse også her hjemme å notere seg disse: «først og fremst Sverige — de øvrige nordiske land — motiv — dernest Sveits, Liechtenstein, USA, Canada, gammeltyske stater, Østerrike, Ungarn, stempler, helsaker, prefilateli.»

Svensk Filatelistisk Tidsskrift nr. 7/63.

*

«Shorjah» — nytt land.

I nyhetslisten er et nytt samleområde dukket opp — *Shorjah*. Bladet bringer følgende kommentar: «Stedet finner du beliggende i den persiske bukt — «Trucial states». Den første serie frimærker har verdiene 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 16, 20, 30, 40, 50, 75 u. p. og 1 Rupee. Flypost, verdiene 1, 2, 3, 4, 5 og 10 Rupies.

Ingen dårlig start!

Berner Briefmarken-Zeitung (sveitsisk) nr. 10/63.

Kongo.

Samler du Kongo — og tør gi deg i kast med flamsk språk, finner du smånytt om de senere utgaver derfra (under de bevegde senere års stridigheter der nede). (Kongo-brev til redaksjonen).

De Post-Zegel (belgisk) nr. 5/6—63.

*

Turboprop og Jet.

Artikkelen «Turboprops og Jets» (for motivsamleren, fortsetter i dette nr. En rekke avbildninger følger artikkelen.

Die Sammler-Lupe (tysk) nr. 17/63.

*

Biler.

Septemberr. av det fremragende italienske organ (både hva stoff og illustrasjoner angår) bringer bl. a. i katalogform en oppstilling av alle frimerker som bærer bildet av en automobil. Av de nordiske land er det bare Finnland og Sverige som hittil har fått bilen med på sine frimerker: Finnland 2 mk + 50 p (Røde Kors-utgaven 1944) — 16 mk og 30 mk (1946) postauto = 3 merker. Sverige, i anledning postverkets 300-årsjubileum, serien 1936 — 50 øre = 1 merke.

*

«Cardinal Spellman Philatelic Museum».

Kardinal Spellmann — denne høytstående dignitær (i USA), som man kanskje erindrer for den store rolle han spilte dengang fyrst Rainer av Monaco gikk på frierfotter til den vakre amerikanske filmskuespillerinne Grace Kelly (nå prinsesse Grace av Monaco) har også avslørt seg som en medbeiler til vår dronning Filatelia. Den 4. mai i år ble det nemlig innvidd og åpnet et «frimerke-museum» «Cardinal Spellman Philatelic Museum» i Massachusetts (USA). Samlingene hans har fått plass i en egen, moderne innrettet bygning.

il Collezionista (italiensk) nr. 9/63.

*

«Stamp Collecting» 50 år.

I jubiléumsnr. finner du en leseverdig artikkel om den omfattende frimerkesamling som i dag er i H. M. Dronning Elisabeths varetekt. Bladet har fått tillatelse til å gjengi hva styresen for samlingen(e), Sir John Wilson, Bart, K.C.V.O. (kjent også av norske filatelister) beretter om denne — «Man kan spore interessen for frimerkesamling innenfor den engelske kongefamilies rekke helt tilbake til året 1864. Omkring 1890 kommer den senere Kong Georg V inn i bildet. Denne blir etterhvert en meget ivrig — og en erfaren filatelist, som kan mer enn sin frimerke — ABC (jfr. møtet mellom kongen og grossere Alf G. Johnsen i London for år tilbake; som andre samlere startet kong Georg som generalsamler — og objektene ble montert i fortrykksalbum. Etterhvert ble området for omfattende og kongen begrenset seg til the British Empire og de mange protektorater.»

Under omtalen av samlingens mange «perler» finner vi bl. a. «I 1904 ble samlingen(e) beriket med et utstøpt 2 d «Post Office» Mauritius (kjøpt på en frimerkeauksjon ved en agent — og betalt med £ 1450 — rekordpris den gang —). Han var på samme tid også eier av 1 d på den originale konvolutt» — (et objekt som har vært

avbildet en rekke ganger i frimerkepressen verden over).

Sir Wilson nevner at kongen gjennom mange år sto i personlig brevlig kontakt med samlerevenner i andre land og, av disse hans brev skinner det tydelig gjennom at han virkelig behersket de emner som brevene behandlet. (Sir Wilsons beretning fortsetter i senere nr.).

Stamps Collecting.

*

Svenske merker.

Stamps som kommer ut en gang hver uke inneholder også en fast spalte «Marked-tips». Jeg noterer denne gang: «Sverige,» dette land — det mest populære samleområde innenfor den skandinaviske gruppe, har enkelte objekter hvis markedsnoteringer stiger like raskt som gradene på termometret en varm sommerdag.» Det tilrådes å holde et vaksomt øye med Verdenspostforenings-frimerkene (1924) — Stockholm Slott (1931) 5 kr. mørkgrønn (sistnevnte, katalognotering 1961 \$ 9.00 — 1962 \$ 10.00 — 1963 \$ 12.00 — nå \$ 15.00.) — Landstorm II (1916) — 10 verdier — (katalognotering 1962 \$ 37,30 — nå \$ 43,25).

Stamps (amerikansk) nr. 11/63.

*

Frimerkets ABC.

Presidenten i den store amerikanske filatelistorganisasjonen «The American Philatelic Society» F. B. Thomas har utarbeidet en samlernes ABC (myntet på såvel store (fremskredne samlere) som små nybegynnere) — ABC-en er stykket opp i avsnitt «talks». Vi sakser visse små utdrag:

«Å samle frimerker gir en behagelig avkobling fra den daglige tredemølle — virker sinnsstimulerende, og tilrådes av medisinske autoriteter som en positiv hobby. Fordi filateli er en hobby, bør all snakk om fortjenestemuligheter (i penger) bannlyses!

— den beste start er å kjøpe en pakke som inneholder frimerker fra hele verden (helst en pakke — 5000 forskjellige).

— etter hvert som du blir mer kjent med materialet, vil du kanskje konsentrere deg om ett enkelt eller noen få samleområder. Behold likevel den grunnleggende samling, den har sin store oppdragende verdi, som du vil tape når du går over til et enkelt land.

— den veldige internasjonale interesse for frimerkesamling som gir seg til kjenne i dag, frister en rekke land til å vinne for seg mer de samlere som jakter etter «bilder» (motiv-samlere) enn virkelig postale frigjøringsmidler. Hold deg dette for øye, og la deg ikke franarre dine hobbydollars.

— det er i dag mange hjelpemidler for hånden når du skal montere en samling. Nytt ikke de mange arter klemlommer som er i handelen av 2 grunner: a) hvis samlingen skal delta i en utstilling, må merkene være tilrettelagt slik at dommerne kan se objektene på baksiden også (uten særlig besvær) b) skal samlingene realiseres, blir handleren mer brydd for sin bedømmelse — og prisen kanskje deretter. Under omtalen av katalogene understreker presidenten at de fleste katalognoteringer er satt på grunnlag av et mer tanke-objekt — et supert eksemplar. «Markedsverdien ligger til dels langt under disse noteringer — gjennomsnittet 60% for et gjennomsnittseksemplar.»

SMÅANNONSER

For gode objekter av 20 mm utgaven kan jeg gi 2, 3, 4 og 8 sk. Oscar.

Eivind Wirsching,
Baneheia 13, Kristiansand S.

WORLDWIDE STAMP EXCHANGE. Send 25 used commemorative stamps and receive magazine with addresses of foreign collectors; name listed on request —

Exchange, 2144 Althea, Niagara Falls, Canada.

Kuvert/brevkort med spesialstempel från **Postutstillingen i Tønsberg** den 16–30/1 1955 önskas kjøpa.

Civilekonom Evert Fogelberg, Castnersgatan 11, Limhamn, Sverige.

Tyskland.

Omfattende samling stemplet og ustemplet tyske stater, fra 1872 til 1958, kolonier, Berlin, lokalutg., DDR etc. Bare første side inneholder merker til en verdi etter Borek netto DM 1200 bl. a. 2 og 18 kr. prima stort skjold. Selges for bare kr. 1500 da samlingen bør ommonteres. Kan økes med hefte med gammeltyske stater og kolonier etc. og blir på prisen kr. 2000.—. Fin kapitalplasing, da merkene stadig stiger i verdi.

Z. B. Torkildsen, Flekkefjord.

Bytteforbindelse!

Søker Skandinavia mot Vest-Tyskland.

Fritz Keune,
592 Berleburg i. Westf.

Am Herrenacker 8, Bundesrepublik.

Prøvetrykk i utagget praktpar av Grieg-merket i rødt selges for kr. 100.—.

Z. B. Torkildsen, Flekkefjord.

Kvartslampe, Philips, eldre type, lite brukt, helt ny lampe, selges for kr. 150.— fraktfritt.

Z. B. Torkildsen, Flekkefjord.

BYTTE

Send meg 100 godt sorterte frimerker fra Deres land, og jeg sender Dem tilsvarende antall fra Sveits.

Helmut Tietz, Gotthardstr. 75, Basel — Sveits.

BOKHYLLEN

Editors of philatelic works are requested kindly to send review copies to the following address:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

Norsk Filatelistisk Tidsskrift,
Redaksjonen,
P. O. Box 49, Minde—Bergen,
(Norway, Norwegen).

AFA SKANDINAVIEN-KATALOG 1964 utgitt av Aarhus Frimærkehandel, i Norge gjennom Wennergren-Cappelen A/S, Oslo. Format 14,5 x 21 cm, 144 sider, heftet n.kr. 8,—.

Årets utgave av Afa-skandinavia har beholdt formatet fra sine forgjengere — og er som vanlig for øvrig et særtrykk av teksten i Europa-katalogen. Anmelderen må med skam bekjenne at han gjorde seg skyldig i en stygg hukommelsesfeil ved anmeldelsen av Europa-katalogen når det gjelder de omtalte De-No-Fil-blokker med mere — disse har aldri forekommet i Europakatalogen — og skulle og burde heller ikke forekomme i Skandinavia-katalogen — det er og blir noe elendig makkverk uten enhver samlerverdi — bortsett fra da som utstillingssouvenir — men den slags har jo ingen ting i en frimerke-katalog å gjøre. At man tar med tilsvarende makkverk fra 100-årsjubileet for frimerkets innførelse i Danmark gjør ikke saken bedre. Bortsett fra disse avsnitt i katalogen er den som vanlig et utmerket hjelpemiddel for den som bare har sin interesse forankret i de skandinaviske merker. Oppstillingen er grei og oversiktlig — og prisnivået virker mere avbalansert enn Facit. Den store skare faste kjøpere av den lille AFA vil heller ikke i år ha noen grunn til å angre på anskaffelsen.

AFA-PRISLISTE OVER DANSKE FIREBLOKKE — utgiver, format etc. som for Skandinavia-katalogen 12 sider, pris d.kr. 2.50.

For dem som samler de danske merker i fireblokker er denne prisliste et ypperlig tillegg til Skandinavia-katalogen — den gir for de aller fleste danske merker priser på fireblokker såvel ubrukte som brukte — hvorfor kan man så ikke prissette norske fireblokker helt opp til dags dato?

AFA-MARGINALNUMMERKATALOG 1964, utgiver, format etc. som for Skandinavia-katalogen. 48 sider. Pris d.kr. 9.—.

Her er tatt med alle de marginal-numre som kjennes på de danske frimerker trykket i ståltrykk — d.v.s. fra Afa nr. 374, og der er sogar satt priser på hver eneste av disse marginalnumre — rett nok bare veiledende — men dog priser. De mest sjeldne har fått angivelsen LL — liebhaverpris — og samtidig gir innledningen opplysning om at den rette pris for disse vil man komme til ved auksjoner —. Alle priser er tilleggsspriser over vanlig merkeverdi for ustemplede merker med marginaler fra øvre hjørne på arket.

Det er merkelig at man også i Danmark kan klare å prissette marginaler — og lage en fornuftig oppstilling over det som kjennes — en følger seg bosatt i et underutviklet område når en titter etter i vår hjemlige Norgeskatalog, den burde hete «Blad deg ihjel-katalogen» i hvert fall for de samlere som har bruk for å vite noe mere enn akkurat katalognummeret.

SPECIALISED STAMP CATALOGUE GREAT BRITAIN, VOL. I QUEEN VICTORIA, utgitt av Stanley Gibbons Ltd, 391, Strand, London WC 2, format 14,5 x 22 cm, 192 sider, innbundet i rødt lærretsbind med gulltrykk, pris 35/— sh pluss porto (i England).

Den 21. oktober kom den lenge bebudete spesialkatalogen over merkene utgitt i dronning Victoria's regjeringstid — etterspørselen etter katalogen har vært så stor at annet opplag måtte settes i trykk før katalogen kom på markedet.

La oss med en gang så slå fast at det er den lekreste katalog vi har hatt fornøyelsen av å se på lenge. Fra perm til perm er den gjennomført både i trykk og utstyr, papir og klisjeer er overalt førsteklasses. Det slår oss at betegnelsen katalog er noe beskjeden — det er da faktisk en konsentrert håndbok, og stoffet er hentet fra faglitteraturens ypperste verker om disse merker — en fylldig litteraturliste hører selvsagt med i katalogen. I forordet gjøres oppmerksom på at det er meningen å gi ut regelmessige utgaver hvert annet år — og denne katalog vil bli fulgt av bind II som omfatter merkene utgitt under Edward VII, Georg V, Edward VIII og Georg VI og bind III som vil omhandle merkene fra dronning Elisabeth II's regjeringstid. I sannhet har alle samlere av Englands interessante utgaver noe å se fram til. I slutten av forordet ber utgiverne om påpeking av feil og kritikk — samt supplerende opplysninger som kan forbedre fremtidige utgaver — det siste blir nok ikke så lett. De første 136 sider av katalogen omhandler de såkalte line-engraved — med et veld av detaljer — og illustrasjoner av alle alfabetene, re-entries og andre interessante varianter som finnes på disse merker — fra gruppe til gruppe innen denne hovedgruppe forekommer fortegnelser over de katalogiserte varianter slik at det er lett å finne frem — lett å holde oversikten — og merke av det man har funnet. At alle merker, varianter o.l. er priset både brukt og ubrukt er selvsagt — det er jo et handlerfirma som står bak. De pregede merker (embossed) har fått 3 sider, og de såkalte surface-printed (boktrykk) har fått 34 sider og til slutt får de tilsvarende tjenestemerker samt Mulready-konvoluttene, beskyttende over- eller under-trykk samt Specimen-overtrykkene sin behandling. Og altså som toppen på kranssekaken kommer så litteratur-listen. Avsnittet om beskyttelsespåtrykkene er meget interessant — det er firma-påtrykk av reklamer på for- eller baksiden av merker, samt overtrykk for å hindre svinn av portobeholdningene på kontorene etc. — det siste er jo i våre dager vesentlig foretatt ved gjennomhullinger — et her hjemme meget foraktet område.

Å gi dette ypperlige verk en fortjent beskrivelse tillater ikke den plass som står til disposisjon — ei heller er anmelderen så sterkt engasjert i studiet av engelske merker at han kan falle i staver over alle detaljene — men det kan han i hvert fall med aller beste samvittighet si — at har OFK tenkt på å lage en skikkelig Norgeskatalog en dag, så kan de lære meget av dette verk — og for enhver som studerer de gamle engelske merker er det bare en ting å gjøre — kjøp katalogen snarest mulig, og glede eder selv over det vel av opplysning som kan hentes i boken, de 35—40 kroner boken vil komme på her hjemme vil ganske sikkert betale seg selv mange, mange ganger i løpet av kort tid — og den er dessuten en absolutt pyrd for bokhyllen.

MUSIK OCH FRIMÄRKEN utgitt av Sveriges Filatelist-Förbund, SFF's Fickbibliotek Nr. 5, utarbeidet av Bengt Hagström, 80 sider, 12 x 17 cm. Pris ikke oppgitt.

Mens det ærverdige Musikelskabet Harmoniens 70 manns store orkester stryker og blåser og trommer så membranet i høytaleren vår slår kollbøtte for å kunne følge med i sekstendele og kontrapunkter, er det en sann vederkvegelse å sitte å bla i en nydelig svensk trykksak som forteller oss at musikk nødvendigvis ikke behøver å være Hindemith'ske dissonerende angrep på vårt riktignok hardkokte øre. Faktisk slår denne boken av Bengt Hagström fast at musikk det er vidunderlig tause og trauste og snille frimerker med bilder av både kjente og ukjente dirigenter og solister. Her kan vi ikke gjenkjennende til både levende og døde — nå de førstnevnte innskrenker seg riktignok til ungaren Zoltan Kodaly, Albert Schweitzer og bolivianeren Jaime Laredo.

Det er ellers interessant å legge merke til at hva utgaver angår så leder Mozart stort — hele 14 land har hedret hans minne, og vi må medgi at vi syns det er rett og riktig. Nestemann er Beethoven foran Chopin. Vel slik kunne vi fortsette — det er utrolig mye interessant å lese seg til i denne vesle, men velredigerte boken. Her er systematikken i orden — merkene er oppført landevis alle sammen for deretter å bli fordelt på de forskjellige grupper komponister, instrumentaler og orkestre, og til slutt dansemotiver.

Boken vitner om gode og solide kunnskaper i temaet, og vil forenkle arbeidet for alle musikk-samlende frimerkeentusiaster, og den anbefales på det aller beste.

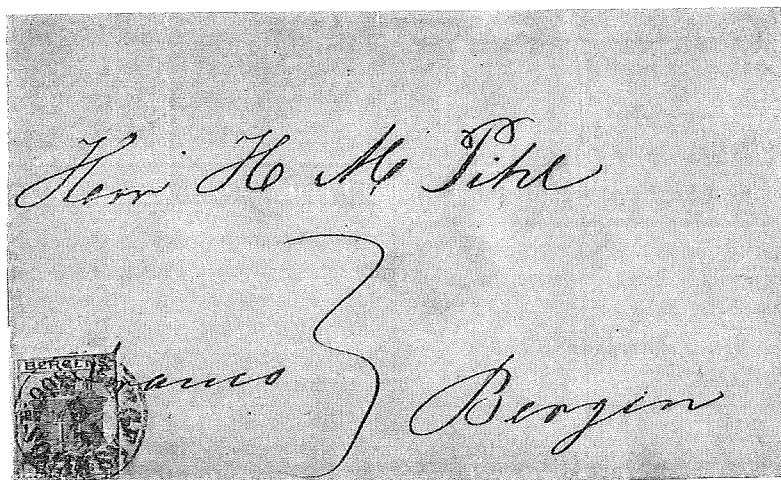
ZUMSTEIN SPEZIALKATALOG SCHWEIZ und LIECHTENSTEIN 1964. Utgitt av Zumstein & Cie, format 13 x 19,5 cm, 635 sider, heftet S.frc. 11.— innbundet med register S.frc. 13.— pluss porto.

Den 17. utgaven av Zumsteins spesialkatalog — eller den bør vel heller kalles håndbok — over merkene fra Sveits og Liechtenstein er nettopp utkommet. Som vanlig omfatter den foruten de ordinære merker, luftpost-, tjeneste- og portomerker også alle halvoffisielle merker, såsom flypostforløpere, hotellpost-merker og meget mere — kort sagt overhodet alt som på noen måte kan henføres til det filatelistiske område som omfattes av katalogen.

Her er illustrert og priset alle de varianter som kjennes på hvert eneste merke — fra de eldste til de siste utgaver, og heldig er den som finner til de siste utgaver, og heldig er den som finner et merke som ikke er beskrevet her! I vaskeseddelen gjør forlaget oppmerksom på at årets utgave er blitt helt gjennomarbeidet og omarbeidet fra A til Z — og de retter takken for dette store arbeide til de mange fremragende filatelisten som interesserer seg for disse merker. Prisene er selvsagt steget siden forrige utgave — men så er også pengeverdien falt i samme tidsrom — om de to opphever hverandre — eller der er en reel prisstigning vil ikke anmelderen våge å påstå noe om. Knappheten på førsteklases materiell er i hvert fall mere og mere følbar sier forlaget.

For enhver som har latt seg friste til å ta turen utenfor den slagne landevei som finnes i de vanlige kataloger — er Zumsteins spesialkatalog det mest nødvendige og beste hjelpemiddel de kan skaffe seg.

NORGES BYPOSTER og annen norsk lokalpost

«BYPOSTKATALOGEN» av siv. ing. Carl A. Pihl koster kr. 10,— portofritt. Artikkelserien fra N.F.T. er ajourført og særtrykket er dessuten forsynt med 7 helsides gjengivelser av sjeldne Bypost-brev. Begrenset opplag. Bestillinger sendes N.F.T.'s forretningsfører o.r.sakfører *Leiv A. Brecke*, Torggt. 1, Oslo.

Bättre Nordenmärken

Även Norge köper Ni förmånligt hos oss om inköpen överstiger n.kr. 100.—. Sänd oss Eder mankolista!

Några prisexempel:

Norge	Nr. 1	fullrandet		n.kr. 120.—			
»	»	3 skill.	Oskar obeg.	»	85.—	beg. kr.	28.00
»	»	8	—	»	250.—	»	25.00
»	»	3	» 1863	»	200.—	»	165.00
Sverige	»	4	» b.co.	»	600.—	»	75.00
»	»	9	øre Vapent. 1858 obeg.	»	200.—	»	100.00
»	»	50	—	»	165.—	»	50.00
»	»	3	» Lejon 1862 typ I	»	200.—	»	165.00
»	»	17	» Lejontyp 1862	»	250.—	»	100.00
»	»	1	kr. Postjub. 1924	»	50.—	»	32.50
»	»	2	»	»	110.—	»	70.00
»	»	5	»	»	—	»	175.00

Allt i prima kvalitet med full returrätt.

ROLF GUMMESSON A.B.
Kungsgatan 55, Stocholm C

Norgeskatalogen 1963

18. UTGAVE

I tillegg til tidligere blå og røde farveplansjer er nu kommet med ny plansje som viser de gule og grønne farver.

Katalogen fåes hos bokhandlere, frimerkehandlere og hos enekommisjonæren

G. SANDBERGS FRIMERKEHANDEL,

Tollbugt. 11, OSLO.

Prisen er kr. 13,— + trykksakporto kr. 0,90.

OSLO FILATELISTKLUBB

SMÅANNONSER

«Pristliste over norske og utenlandske frimerker sendes mot 75 øre i frimerker.

Tom Kallevig, Madserud Alle 33, Oslo.»

«Søker Norgeskatalogens postfriske nr. 3 — 5 — 8 — 13 — 14 — 15 — 35 — 36 — 37 — 39 — 44 — 46 — 69 — 70 — 71 — 79 — 80 — 81 samt porto nr. 6 og 7. Henvendelse med pristilbud til

dr. Edv. Hegbom, Stavanger.»

To danske frimerkesamlere ønsker snarest en varig bytteforbindelse med norske samlerevenner, skriv vennligst til

Frimann-Madsen, Sct. Knudsgade 38, Ringsted — DANMARK.

«Skævt bytte!

Send 1000 blandede Norge eller Skandinavien. Jeg sender 150 forskj. England med kolonier, eller 200 forskj. Tyskland.

Laursen, Irlandsvej 74, København S., Danmark»

Gir Norge, Europa, Oversjø

ønsker Tyskland.

Schild, Behringstr. 1,

285 Bremerhaven, Vest-Tyskland.

DANMARKSSAMLERE TILBYDES UDVALG i luxstemplede og postfriske firblokke og enkeltmerker fra tiden 1924 til 1963. God rabat, send mankoliste.

A. Bremmelgaard, Store Rörbäk, Frederikssund, Danmark.

Svensk massvara köpes (eller bytes mot dito norsk). Fullständig inköpslista erhålles mot kr. 5,— i obeg. frimärken som återbetalas vid försäljning till oss

Även engrosposter norska serier köpas kontant till goda priser. Uppgiv pris och antal.

ROLF GUMMESSON A. B., Kungsgatan 55, Stockholm C.

DANMARK OG FRANKRIKE

Skriv efter udvalg eller send mancoliste 25—50 pst. rabat paa AFA-prisen.

Forstander Dahlerup, Orevej 82, Vordingborg, Danmark.

Jeg ønsker å kjøpe, kort, brev, konvolutter og alle postsaker fra alle arktiske og antarktiske ekspedisjoner. Likeså Nansen, Amundsen, Byrd, Nobile og andre polarforskeres autograf. Betaler høyeste priser.

Dr. Antonio Zappala, Via Colle Pino, 1, CATANIA, ITALIA.

JULEPRESANG

Skal De sende en julehilsen til Deres utenlandske byttevenn? Samler han Norge — så gled ham med Bypostkatalogen eller et årsabonnement på N.F.T.

Alle henvendelser til N.F.T.'s forretningsfører **o.r.sakfører Leiv A. Brecke, Torggt. 1, Oslo.**

FRIMÆRKESAMLEREN

(The Danish Stamp Collector) Fagblad for filateli er Danmarks mest udbredte fagblad og organ for et stort antall frimerkeforeninger. Tidsskriftet som til stadighet bringer et veld av opplysninger og artikler om nytt og interessant innenfor filateliens verden utkommer med 10 numre årligt.

Årsabonnement for 1964 n.kr. 16,00 mot forskuddsbetaling senest 1. desember 1963 til dansk postkonto 281.97,

FRIMÆRKESAMLEREN, Lindevang 16, Brøndby Strand, Danmark.

Jeg ønsker å kjøpe, også i større kvantum, Lokalpost Spitsbergen, Arktisk post, Polarpost og betaler gode priser.

Dr. Antonio Zappala, Via Colle Pino, 1, CATANIA, ITALIA.

VESTTYSKLAND og DDR

Vesttyskland og DDR såvel som Schweiz, Liechtenstein, Österrike og Vatikan, Europa-Union 63, Olympiade 64 og Røde Kors 100 år leveres med kun 20 % tillegg til pålydende i abonnement. Etterkrav eller forskuddsbetaling.

Bergsträsser Briefmarkenversand, 6104 Jungenheim. BUNDESREPUBLIK.

Etter at omsetningsavgiften på frimerker i Danmark nu er opphevet, kan vi igjen tilby norske samlere medlemsskap av vår klubb. Forlang bytteregler og prøvesending tilsendt.

Byttingen, Taastrup, Danmark.

BILLIG!

Norge, Danmark skilling, Sverige eldre selges med 25 % rabatt på AFA 1964. Ustemplede Norge fra 1897 til dato selges med 30 % rabatt. Engelske kolonier før 1900 med 50 % rabatt på St. Gibbons. Eldre oversjøiske med inntil 60 % på Yvert. Send mankoliste. Se først og betal etterpå.

Z. B. Torkildsen, Flekkefjord.

115.

internasjonale frimerkeauksjon

i tiden 25.—30. november i Düsseldorf

Sjeldenheter fra verdensberømte samlinger som
BURRUS, CASPARY, FERRARI, HIND, YARDLEY
og mange fler

Ca. 1000 samlinger

Materiell til en netto anslagspris på over 5 mill. norske kroner

Rikt illustrert katalog sendes gratis

til alle virkelig interesserte samlere

EDGAR MOHRMANN & CO.

Hamburg 1 (Tyskland) Speersort 6

Telefoner: 32 64 28 og 33 67 28. Telegramadr.: EDMORO

Det verdenskjente frimerkehus som er ledende på det europeiske kontinent.

PROFILER

Jeg minnes:

P. A. Mossin.

P. A. (Petter Andreas) var i mange år en kjent og aktet skikkelse innen norsk filateli. Han var *samlere*, *foreningsmannen* og *festfilatelisten* i en og samme person. Som foreningsmann og festfilatelist eide han sjeldne gaver, her var han scenevant i høyeste grad. Og det var ikke bare «innholdet» som skulle eie tyngde, men også «rammen» skulle kle «innmaten», derfor sparte han aldri på skillingen for å markere dette.

Mossin bekledte formannsstillingen i Oslo FK i flere år. Han levet og åndet for dette verv. Og han skapte virkelig en ramme om OFK som det sto respekt av — ikke bare innenfor frimerkeinteressertes rekke, men sogar i fullt monn også utad. OFK tellet virkelig noe i hovedstaden. Mossin var virksom hvor han kunne komme til — overfor presse, forretningsstand (gjennom sine mange forretningskontakter). Han fikk andre også til å innse at det å samle frimerker, studere disse — det var ikke bare «smågutters lek med noen små usle papirlapper» — nei, det var langt noe mer enn det. Når han således «tren» inn i møtesalen etter forberedende styrekonferanse i et tilstøtende rom, så virket han som selveste «statsministeren» i spissen for hele sin «regjering». Det hvilte en andektig stillhet blant de fremmøtte inntil formannsklubben «sang» i bordet, og forhandlingene tok til.

Og denne «pompøse» stil gikk som en rød tråd gjennom hele hans møtedag. Han kom alltid til møtene i drosjebil — og i aftenantrekk — på hodet bar han alltid sin flosshatt! — nei, det var ingen grå hverdagslighet der i gården. Og når han så grep til sine tykke hornbriller, ja — så følte man seg mer hensatt til et generalmøte i en eksklusiv næringsinstitusjon enn til en frimerkeforening. Og møteprogrammet eide samme tyngde. Og jo flere prominente figurer fra offentlig styre og stell han kunne «lokke» til seg som «innbudt», jo bedre likte han seg. Mange «store møter» fant sted i hans «regjeringstid».

Møtene ble alltid ledet med fast hånd, og ble han tirret, var han ikke sen om å gi treffende tilsvarende. For taleglad var han, og hans møter gikk ikke tidlig i glemmeboken.

Selv styremøter — som oftest i hans lune og gjestfrie hjem — ble en fest, man lenge husket. Jeg hadde den glede å kjenne P. A. (det var venne-navnet til daglig) gjennom mange år. Også på nært hold, som «regjerings-medlem» noen år. Hans «regjerings-konferanser» manglet aldri det

«kulinariske oppbud». Torske-aften med noe flytende til, senere kaffe, avec m/ en utsøkt sigar — og så tok forhandlingene til, protokolleringer etc. Siste kapittel var wh. /s. Hans like gjestfrie hustru (også medlem av OFK) presiderte alltid som vertinne ved «torske-bordet».

Den samme ramme møtte man på selve klubbmøtet. Når forhandlingene var ende — møtet hevet — så ventet et festbord ferdigdekket i et siderom. Og jo flere Mossin kunne samle omkring seg til dette festbord, jo gladere og mer opplagt var han. Og der skortet det ikke på taler — blant de hyppigste «følgesvenner» gikk denne «forsamling» alltid under betegnelsen «foreningen til ømsesidig berømmelse» — den sto vel også fadder til ordenen «Den glade gauk». I senere år fant tanken en fornyelse i den såkalte «krytstallen».

Et annet markert trekk ved P. A.'s livlige virke og arbeid for OFK var at fikk han teften av noe som kunne gavne klubben i form av kontakt med kjente menn i byen ellers (særlig forretningsstanden), var han aldri sen om å trekke vedkommende (med eller mot dennes egen vilje) som medlem av OFK — helst da livsvarig. Selv om de ikke var samlere i det hele tatt.

Jeg husker godt et styremedlem ertet ham en gang med følgende ord: «Ja — du P. A., du P. A., fortsetter du denne «brutale» livsvarige-medlems-aksjonen stort lenger, bringer du snart OFK på konkursens rand — for den kan ikke leve av bare «rente-penger» på det «livsvarige medlemsskaps fond». «Betegnende var det således at gikk man gjennom medlemslisten, så fant man hele Mossin-familien innen denne kategori. Ja, han var en ildsjel, også som medlems-verver!

Tilbake står nå å gi en liten karakteristikk av

P. A. Mossin som samler. Han var ikke snau på dette område heller. Han eide et sjeldent pent materiale av norske objekter. Og han kunne meget om Norges frimerker. Jeg føler meg fristet til å betegne P. A. Mossin som den der tok de første harde spadestikk innenfor det uoppdyrkede feltet Norge nr. 1. Jeg er klar over at vårt hjemlige «universal-geni», herr Stian Sannes — frimerkehandleren Henrik Dethloff og — forskeren dr. Justus Anderssen — kunne like meget om Norge nr. 1 (på samme tid). Men Mossin begynte faktisk den metodiske innsamling og oppbygging av selve merke-materialet. Og meget av dette gikk videre som utlån til andre forskere. Men Mossin opererte i en «nr. 1 — gullalder» — en tid da man kunne velge og vrake 4-skillinger for vel ca. 25 øre pr. stk. Svenske frimerkehandlere var stadig i markedet som kjøpere (til 25 øre), og Henrik Dethloff bedyret at han nok skulle mette disse «hungrige» med massevarer av disse objekter (det var tider det ærede samlervenner)! Jo, P. A. «vasset» til sine tider sikkert i et oppbud av Norge nr. 1 — som i dag ville være verd en anselig formue. Og han fikk også noe ut av dette, om ikke alt viste seg senere å stemme helt med fasitten. Han typet en god del, og hadde også en morsom gruppe nr. 1 med datostempel for hver dag over en lange periode. Han høstet da også laurbær for sine samlinger.

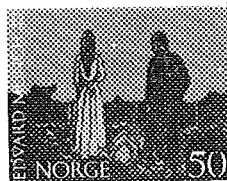
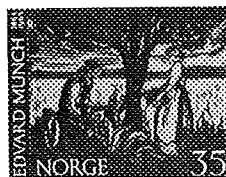
Han eide også meget annet vakkert materiale innenfor sektoren Norge (i blokker, arkdelar m. v.) — Meget av dette fikk han aldri tid til å gjennomarbeide. Men støtte han på en yngre interessert, var han alltid villig til eventuelt å la denne få kjøpe det han hadde for en rimelig betaling.

Ja, P. A. var en meget virksom og tro tjener for H. M. Dronning Filatelia — OFK opplevde faktisk noe av «en storhetstid» i hans regjeringstid. Og mange og gode er de minner som han skapte ved sin atferd og sitt regime — det vil nok alle kunne bevidne som i andektig ro har sittet under hans «harde» klubbe — og ved hans aldri «tause» festbord. Men årene går, og avstanden blir lengre og lengre — nye tider, nye møteformer, nye ildsjele.

Til slutt denne lille bemerkning: P. A. Mossin var rundet av en kjent slekt med flere personligheter i beste forstand. Av yrke tilhørte han forretningsstanden. Han drev en omfattende general-agentur-forretning i tekstil (særlig hvitevarer). Han var en bror av frk. Dina Mossin, som heller ikke er et ukjent navn blant de noe eldre filatelisten. Mossin døde i året 1936 — 58 år gammel. Fru Mossin levde i mange år etter sin mann. Hun døde i februar inneværende år (1963), og var da et av klubbens eldste medlemmer i antall medlemsår.

Eg. Harris.

Munch-merkene.

Forstedagskonvolutten.

Ny spesialkonvolutt Munchmerkene 25, 35, 50 og 90 øre, 8. desember.

Bestilling sendes innen 25. nov. 1963.

N.F.T.'s FDC-SERVICE, Boks 140, Bergen.

Postgiro nr. 707 63

Edv. Munch 1863 - 1944

Pris kr. 0,40 pr. stk. eller kr. 2,55 pr. komplett FDC til oppgitt adresse. Abonnement noteres for kommende utgaver.

**SAMLERE! BRUK SAMLERNES
EGNE KONVOLUTTER**

har slått igjennom

Selvgjorte skader på frimerkene.

Ingenting er vel ergerligere enn å måtte konstatere at et frimerke er blitt skadet ved at man ved uvarsom behandling har brutt en hjørnetagg eller laget en rift. Mellom oss — vanlige innstikkbøker er ikke formålstjenlige til oppbevaring — vi vil ikke engang antyde hva det koster å samle merkene i en konvolutt. De skader frimerkene kan få på den måten kan bli meget kostbare — dyrere enn De tror.

Ta et vanlig innstikksblad, en innstikksbok eller hva De vil og sett inn merkene. Legg et VISIR-ark ved siden av for sammenligning — se hvordan VISIR-lommen slutter seg om merket som **muslingen rundt perlen**. VISIR beskytter merkene. Det er uten sammenligning det beste De kan få, og det blir takket være alle disse fordelene

det absolutt billigste.

Tusentalls samlere går over til VISIR. Samling etter samling legges om. Alle disse har oppdaget fordelene.

Hundretalls handlere oppbevarer sine merker på VISIR. Utstillings- og salgseffekten er slående.

DEN DAG DENNE ANNONSEN BLE LAGET MOTTOK VI BESTILLING PÅ 27.000 BLAD. SAMTIDIG SOLGTE VI TUSENTALLS BLAD HJEMME I SVERIGE. VISIR-SALGET DREIER SEG OM MEGET STORE TALL — HUNDRETUSENER OM ÅRET — OG DET ØKER STADIG.

Eksportmarkeder som er kommet til i den aller siste tiden: **Island, Syd-Afrika, Irak, Japan og Equador**. Den beste oppfinnelsen som noensinne er gjort i bransjen. Den er **SVENSK** helt og holdent. **Verdenspatent** er uttatt.

Amerikanerne annonserer VISIR som «A triumph of Swedish craftsmanship».

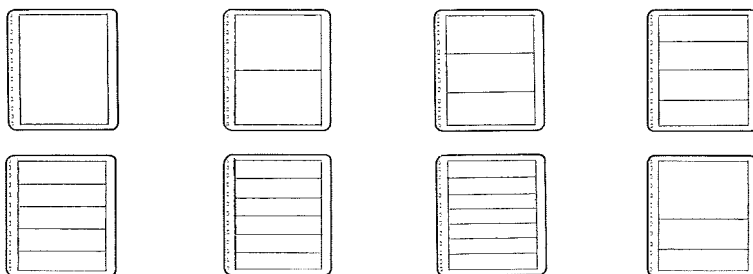
Alle blir entusiastisk begeistret. VISIR har **alle bredder** av heldekkende rimser. Bladet er delt opp i 7 rimser — det finnes endatil et «kombinasjonsblad», der bredden varierer. De kan velge mellom sort og hvit kartong.

Så hvorfor vente med å være med?

24 blad, sortering etter ønske i R 7-perm nkr. 90.—.

Prøveblad i valgfri utførelse nkr. 3,10, portofritt.

24 blad, sortering etter ønske i R 9-perm nkr. 105.—.

Slik ser bladene ut — slik er stripenes oppdeling.

For enkle merker i alle størrelser, par, striper, blokker, frimerkehefter, brevstykker og hele brev osv.

fra **WENNERGREN-CAPPELEN A/S, Oslo**, eller

FRIMÄRKSHUSET AB

Facit 1964

Nordisk Filatelistisk Tidsskrift sier i siste nummer, september 1963: «Kort og godt — et svensk kvalitetsprodukt, når det er bedst. Prisansettelserne — selv om de enkelte steder synes høje — virker korrekt og foretaget efter bedste overbevisning hvor normal udbud og normal efterspørgsel har vært den avgjørende faktor.

De klassiske mærker er katalogiseret — næsten fuldendt — idet også par, blokke, breve og prakt eksempalar er prisansat.

Behandling af **Danmarks frimerker** er de bedste, man endnu har set i nogen katalog.»

Rekordsalget av Facit 1964 er slik at vi nesten ikke behøver å tale om dens eksistens.

For dem som ikke har fulgt med vil vi imidlertid fortelle at i **Facit 1964** finner en blant annet dette nye:

Stemplede svenske fireblokker. Så moderne merker som Oscar og Gustav-merkene er behandlet — områder, som tidligere ikke er tatt tilstrekkelig hensyn til. Her kan De finne mye av interesse og kanskje til og med gjøre **funn** i Deres egen samling!

I kapitlet «**Se opp for stempelen**» har vi pekt på visse svenske stempler som man spesielt bør legge merke til, samtidig som vi har vist forskjellige måter å samle stempler på.

Grønlands pakkemerker er omarbeidet etter siste forskning. **Islands stempler:** Fjorårets prissetting (som har vakt internasjonal oppmerksomhet) er komplettert og i en viss grad korrigeret. For første gang nå også en fullstendig prisangivelse over **Islands kronestempler**.

Se også halvoffisielle merker og utstillingsmerker av privat karakter.

De nye prisene: Ja, bare de nye prisene alene gjør katalogen uunnværlig.

Det er en enorm mengde prisforhøyelser. Antall prisforhøyelser er **større enn normalt**, og i visse tilfelle er de **eksepsjonelt høye**.

Hver enkelt leser innbys dessuten til å være med i en interessant **konkurranse**. Vi etterlyser svenske båndfrimerker i perioden 1920—1938. Alle kan delta.

3 elegante VISIR-pokaler i ekte sølv deles bl. a. ut.

Facit 1964 er sterkt utvidet og komplettert, men dette til tross er prisen **uforandret** Nkr. 16.10.

For Deres utenlandske samlervenner kan De nå gratis få en spesielt utarbeidet ordliste på engelsk, som muliggjør forståelse av alle ord og uttrykk i Facit. Har De bruk for en slik liste for Deres eget bytteformål så rekvirer en sammen med bestillingen på Facit. Ingen ekstra utgift.

Bestilling til **Wennergren-Cappelen A/S**, Oslo

eller direkte

FRIMÄRKSHUSET AB

Mäster Samuelsgatan 3, Stockholm C

By- og bygdenytt.

BERGENS FILATELIST-KLUB

Møte den 24. okt. under ledelse av formannen F. C. Moldenhauer jr. 32 medlemmer til stede. Etterat vanlige saker var unnagjort og etterat formannen hadde ønsket velkommen i nytt og både praktfullt og praktisk møtelokale i Ingeniørforeningens tidligere lokaler i Logen holdt han foredrag om og viste omtrent halvparten av sin praktfulle samling «Dansk Vestindien» en samling som i år har fått sølvmedalje både på Melusina og Istanbul. Etter presentasjonen var det bespisning på en ny måte idet det hele var arrangert som koldtbord — en form medlemmene satte stor pris på.

DRAMMENS FILATELISTKLUB

Møte nr. 367 den 14. okt. 27 medlemmer og 1 gjest var til stede. Møtet ble ledet av formannen, E. Langerud, som innledningsvis refererte innkommen post. Som aftenens foredragsholder hadde det lykkes formannen å bevege ingeniør Haakon Hellner til å holde foredrag om Dansk Vestindien og vise sin samling. Etter at ingeniør Hellner i sitt foredrag hadde omtalt at man en periode på Dansk Vestindien hadde fått rabatt ved kjøp av 100 merker, fortalte dr. Gjessing at slik hadde det i hans tidlige ungdom også vært her i Norge. Her fikk man 2 pst. rabatt ved kjøp av et ark frimerker. En anmeldelse av nytt medl. ble referert på møtet, som fortsatte utover aftenen i hyggelig filatelistisk samvær.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB.

Møte nr. 535 ble holdt 17. sept. under ledelse av formannen Johnny E. Pedersen. Det var 23 medlemmer til stede samt en gjest. Formannen åpnet møtet med en minnetale over et av klubbens eldste medlemmer L. B. Rasmussen, Mandal, som var avgått ved døden, og lyste fred over hans minne. Salgslederens regnskap for siste år forelå og viste et utmerket resultat nemlig kr. 544,15 i overskudd.

To nye medlemmer ble opptatt i klubben, nemlig Per Dahl Pedersen, Farsund og Christopher Hultdt-Ugland, Kolbjørnsvik. Aftenens hovedpost var auksjonen over 55 objekter. Det var mye pent som ble budt frem og budene falt livlig, særlig eldre norske merker gikk lett unna og til gode priser. Alle merker ble ikke solgt, men resultatet ble likevel meget godt. Auksjonen innbragte kr. 736,50. Auksjonarius var Eivind Wirsching og Sigurd B. Johnsen.

MOSS FILATELISTKLUBB.

Møte nr. 317 ble holdt mandag den 6. oktober. 17 medlemmer var til stede. Møtet ble ledet av formannen, som refererte innkommen post og leste deretter opp en artikkel om Verdenspostforeningen fra «Post» nr. 3/1963.

Ing. Mürer ga en anmeldelse av AFA-katalogen 1964. Mange av møtedeltakerne hadde ordet i en diskusjon om frimerkenes priser og omsetningsmuligheter. Leif Merlie fortalte interessant om en sommerreise til Italia og Sveits og viste en film som han selv hadde tatt opp på denne turen. Kveldens utlodning til kataloginnkjøp fikk stor tilslutning. Ved slutten av møtet ble et nytt medlem opptatt: Ing. Frank Røraas, Dyre, Moss.

OSLO FILATELISTKLUBB.

Møte nr. 1530 ble holdt mandag den 16. sept. under ledelse av viseformannen Per Widerøe. Til stede var 91 medlemmer og 6 gjester. Ett nytt medlem ble opptatt, Lars Frogner, Oslo. Som aftenens hovedpost ble fremvist en fargefilm fra Filippinene, utlånt av Postmuseet. Til slutt var det gratislotteri ved Bjørn Hansson som denne gang vartet opp med to gode historier.

Møte nr. 1531 den 7. oktober under ledelse av formannen. Til stede var 84 medlemmer og 2 gjester. Ett nytt medl. ble opptatt, nemlig: Kamrer Algot Gustafson, Vällingby, Sverige. Det forelå en utmeldelse, idet vårt medlem Roland King-Farlow meddelte at han ikke lenger samlet norske frimerker, og som derfor fant grunn til å si opp sitt medlemskap. W. Ulleberg minnet om at biblioteket i Holtegaten var åpent for medlemmene hver tirsdag fra kl. 19.00 til 21.00. Samtidig takket han for gavene til biblioteket fra: Trygve J. Storm, Halfdan Helgesen, Reidar Aasen, Anton Holmboe, Dan Thune-Larsen og Fredrik Kobro.

Man gikk så over til aftenens hovedpost: «Blader fra min samling», om de første norske øreutgavene av Georg Størmer. Foredragsholderen fortalte først om de portoverdier som ble brukt før 1886 til de forskjellige land, og sammensetningen av frimerkeverdiene. Deretter gikk han over til skravert posthorn, 21 mm og 20 mm, og ga en inngående analyse av hvert enkelt merke i serien.

Møte nr. 1532 den 21. oktober under ledelse av formannen. Til stede var 105 medlemmer og 2 gjester. Som nye medlemmer ble opptatt: Frithjof Omsted, Grinder i Solør og Gunnar Jensen, Oslo. Årsaken til den store tilstrømmingen til møtet skyldtes uten tvil aftenens hovedpost: Doktor Per Gellein: «Innledning til diskusjon om teksting og montering». Som alle samlere er klar over, er dette et problem, men dr. Gellein viste at det enkle er det beste. Han påpekte også at monteringen skulle gå ut fra arkets optiske senter, som ligger over det faktiske sentrum. Med hensyn til tekstingen foretrakk han personlig blyant, men det var selvsagt ingen ting i veien for å bruke andre midler. Tekstingen skulle bare omfatte det absolutt nødvendige, så som trykkmåte, vannmerke og tagging, fargenyanser og vannmerkestillinger. Trykkfeil fant han det tilstrekkelig om de ble påvist med blyantstreker og ikke spesielle piler.

Norsk Filatelistisk Tidsskrifts hederstegn.

Vi minner om at forslag til utdeling av dette hederstegn må være innsendt til Forbundets styre innen utgangen av desember måned. Forslagene må være skriftelige og inneholde begrunnelse.

Oslo, den 25. oktober 1963.

Arnstein Berntsen, president.

Redaksjonen avsluttet 3. november.

VÅR NYESTE PRISLISTE

inneholder over 300 **FANTASTISKE** tilbud på **PRAKTSAMLINGER, YPPERLIGE REST-SAMLINGER, INNSTIKKSØKER, UT-VALGSHEFTER, PLANSJER, KONVOLUT-TER, ROTEKASSER** m. m. stoppet med gode frimerker.

Alt realiseres til brøkdelen av katalog-verdien f. eks. 1/4, 1/5, 1/6, 1/10 og **MINDRE**.

Våre tilbud omfatter kurante glimrende varer og selv fremskredne samlere, handle-ere, byttere og spekulanter, kan med meget stor fordel kjøpe fra våre pris-lister.

Hele vår forretning er utelukkende lagt an på å videreselge innkjøpte varer **INTAKT**, som ervervet av oss. Da vi ofte overtar selv meget store **DØDSØ, OPP-HØRTE SAMLINGER, HANDLERLAGER** etc. og vår betaling **ALLTID** er **KONTANT** . . . kan vi som regel **ALLTID INNKJØPE MEGET BILLIG. ALT** hva vi kjøper **REALISERES INTAKT** videre med vår avanse 20 % (og på denne pris kan tilmed opp-nås **RABATT**).

Vårt motto: Hurtig omsetning, **LITEN AVANSE!**

De har **ALDRI** kunne kjøpe så godt og så fantastisk billig.

Vi har i forveien mange meget tilfredse kunder over hele Skandinaven.

De blir det også!

Rekvirer straks vår prisliste.

Frimærkeforretningen

Bagerstræde 8, København V. Danmark.
telefon: HILDA 3119.

KJØP VESENTLIG BILLIGERE

KJØP DIREKTE HOS OSS

Vi er direkte importører av **INNSTIKKS-BØKER, ALBUMS, LUPER, PINSETTER, UT-VALGSHEFTER, PERGAMENTKONVOLUT-TER, SPRINGBIND-ALBUMS, KLEM-LOMMER ETC.**

Kort sagt: Alt i filatelistartikler.

Vi selger garantert betydeligt **UNDER** hva De vanligvis kan kjøpe til.

Vi forhandler kun varer av absolutt aller fineste kvalitet og forarbeidelse.

Vi selger detalj, . . . men til rene ENGROSPRISER.

Vi innbyr KLUBBER, SAMLERE, HAND-LERE, BYTTERE etc. til å **KJØPE FILATE-LISTARTIKLER HOS OSS.**

FORLANG PRISLISTE!

Frimærkeforretningen

Bagerstræde 8, København V. Danmark.
telefon: HILDA 3119.

BLI MEDLEM AV VÅR NYHETSSERVICE!

Vi kan tilby Dem **alle** nyheter presist levert suksessivt med utsendelsen.

Vi understreker, at her virkelig er tale om **SERVICE**, idet denne avdeling **BARE SKAL BÆRE SEG SELV**, og våre priser blir der-for **MEGET LITE OVER PÅLYDENDE**. Vi kan levere fra **EUROPA USTEMPLET OG STEMPELET**.

Skriv **straks** i dag. . . . Abonnementet kan sies opp når som helst av Dem.

Frimærkeforretningen

Bagerstræde 8, København V. Danmark.
telefon: HILDA 3119.

Herr Per Harald Jensen,
Sportsvn. 2,
Lilleaker.

Adresseforandring meldes til

NFT's forretningsfører
Boks 875,
OSLO

BOKTRYKK
DYPTRYKK
OFFSETTRYKK
BOKBINDERI
KARTONASJEFABRIKK
KONVOLUTTFABRIKK
PAPIRFABRIKK
PAPIR OG KONTORSAKER
EN GROS
FORLAGSVIRKSOMHET

EMIL MOESTUE A/S

Utsalg- og trykksak-kontor

SKIPPERGATEN 38 - 40

ENELEVERANDØR AV FRIMERKER TIL DET NORSKE POSTVERK

PRIS KR. 2.-